REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 999/2014 AL COMISIEI

din 23 septembrie 2014

de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ([1]), în special articolul 9 alineatul (4) și articolul 11 alineatele (2) și (5),

întrucât:

1. PROCEDURA

1.1. Măsurile aflate în vigoare

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 2022/95 ([2]), Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia, care se încadrează în prezent la codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90. În urma unei anchete ulterioare, prin care s-a stabilit absorbția taxei, măsurile au fost modificate prin Regulamentul (CE) nr. 663/98 al Consiliului ([3]). În urma unei prime reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor și a unei prime reexaminări intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (denumit în continuare „regulamentul de bază"), Consiliul a instituit, prin Regulamentul (CE) nr. 658/2002 ([4]), o taxă antidumping definitivă de 47,07 EUR/tonă la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia, care se încadrează la codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90. Ulterior, a fost efectuată o reexaminare intermediară a definiției produsului în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază și, prin Regulamentul (CE) nr. 945/2005 al Consiliului ([5]), s-a instituit o taxă antidumping definitivă variind între 41,42 EUR/tonă și 47,07 EUR/tonă la importurile de îngrășăminte solide cu un conținut de nitrat de amoniu de peste 80 % din greutate, originare din Rusia, care se încadrează în prezent la codurile NC 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 și ex 3105 90 20.

(2) În urma unei a doua reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor și a unei a doua reexaminări intermediare parțiale în conformitate cu articolul 11 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, Consiliul, prin Regulamentul (CE) nr. 661/2008 ([6]), a menținut măsurile în vigoare. Taxa a rămas neschimbată, cu excepția grupului EuroChem ([7]), pentru care suma fixă a taxei varia între 28,88 EUR/tonă și 32,82 EUR/tonă.

(3) Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia"), prin Decizia 2008/577/CE ([8]), a acceptat ofertele de angajament cu un plafon cantitativ din partea producătorilor ruși JSC Acron și JSC Dorogobuzh, membri ai holdingului „Acron" (denumiți în continuare în comun „Acron"), și din partea grupului EuroChem. Prin Decizia 2012/629/UE ([9]), Comisia și-a retras acceptul pentru angajamentul luat de grupul EuroChem din cauza imposibilității respectării angajamentului.

([1]) JO L 343, 22.12.2009, p. 51.

([2]) Regulamentul (CE) nr. 2022/95 al Consiliului din 16 august 1995 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO L 198, 23.8.1995, p. 1).

([3]) Regulamentul (CE) nr. 663/98 al Consiliului din 23 martie 1998 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2022/95 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO L 93, 26.3.1998, p. 1).

([4]) Regulamentul (CE) nr. 658/2002 al Consiliului din 15 aprilie 2002 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO L 102, 18.4.2002, p. 1).

([5]) Regulamentul (CE) nr. 945/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 658/2002 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia și a Regulamentului (CE) nr. 132/2001 privind instituirea unui drept antidumping definitiv la importurile de nitrat de amoniu originar, printre altele, din Ucraina, în urma unei reexaminări intermediare parțiale în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO L 160, 23.6.2005, p. 1).

([6]) Regulamentul (CE) nr. 661/2008 al Consiliului din 8 iulie 2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) și a unei reexaminări parțiale intermediare, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO L 185, 12.7.2008, p. 1).

([7]) În conformitate cu Decizia 2008/577/CE menționată în considerentul următor, Grupul EuroChem este format din: OJSC „Azot", Novomoskovsk, Rusia, OJSC „Nevinnomyssky Azot", Nevinnomyssk, Rusia, OJSC Mineral and Chemical Company „Eurochem", Moscova, Rusia și EuroChem Trading GmbH, Zug, Elveția.

([8]) Decizia 2008/577/CE a Comisiei din 4 iulie 2008 de acceptare a angajamentelor oferite în cadrul procedurii antidumping privind importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia și Ucraina (JO L 185, 12.7.2008, p. 43).

([9]) Decizia 2012/629/UE a Comisiei din 10 octombrie 2012 de modificare a Deciziei 2008/577/CE de acceptare a angajamentelor oferite în cadrul procedurii antidumping privind importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO L 277, 11.10.2012, p. 8).

(4) Prin Hotărârea din 10 septembrie 2008 ([1]), interpretată prin Hotărârea din 9 iulie 2009 ([2]), Tribunalul a anulat Regulamentul (CE) nr. 945/2005 în măsura în care acesta privea JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat (denumit în continuare „Kirovo"), parte din OJSC UCC UralChem (denumit în continuare „UralChem"). Prin Regulamentul (CE) nr. 989/2009 ([3]), Consiliul a modificat în consecință Regulamentul (CE) nr. 661/2008. Prin urmare, în ceea ce privește societatea Kirovo, taxa antidumping (47,07 EUR/tonă) se aplică numai importurilor de nitrat de amoniu care se încadrează în prezent la codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90.

1.2. **Cererea de reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor**

(5) În urma publicării unui aviz de expirare iminentă ([4]) a măsurilor antidumping în vigoare, Comisia a primit o cerere de deschidere a unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor respective, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază. Cererea a fost introdusă la data de 28 martie 2013 de o asociație a producătorilor de îngrășăminte din Uniune, „Fertilizers Europe" (solicitantul), în numele producătorilor din Uniune reprezentând mai mult de 25 % din producția totală a produsului în cauză din Uniune.

(6) Cererea s-a bazat pe faptul că expirarea măsurilor ar conduce probabil la continuarea și reapariția dumpingului și a prejudiciului pentru industria Uniunii.

(7) În urma informării părților, Asociația Rusă a Producătorilor de Îngrășăminte (RFPA) a susținut că cererea de reexaminare era susținută doar de o anumită proporție a producătorilor de nitrat de amoniu de tip îngrășământ (FGAN) din Uniune și că producătorii tuturor tipurilor de nitrat de amoniu și de alte îngrășăminte cu nitrat de amoniu din Uniune reprezentau un volum de trei ori mai mare decât solicitantul. Această afirmație este totuși neîntemeiată, întrucât solicitantul și susținătorii cererii sunt producători atât de FGAN, cât și de alte produse care fac obiectul acestei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor. Prin urmare, cererea nu era susținută doar de producătorii de FGAN, ci și de producătorii de alte tipuri ale produsului în cauză, iar pragul cantitativ pentru deschiderea unei reexaminări era respectat.

1.3. **Deschiderea unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor**

(8) Stabilind, în urma consultării comitetului consultativ, existența unor dovezi suficiente pentru justificarea deschiderii unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, Comisia a anunțat la 12 iulie 2013, printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (denumit în continuare „avizul de deschidere") ([5]), deschiderea unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază.

(9) RFPA a prezentat observații referitoare la măsurile aflate în vigoare și a contestat legalitatea lor înainte de deschiderea anchetei. Aceeași parte a susținut și faptul că nu existau motive pentru deschiderea unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, bazată pe elementele trimise Comisiei înainte de deschidere cu privire la probabilitatea continuării sau reapariției prejudiciului în eventualitatea expirării măsurilor.

(10) Serviciile Comisiei au răspuns părții interesate că examinează în detaliu punctele de vedere exprimate de alte părți decât solicitanții numai după deschiderea anchetei.

(11) Aceeași parte interesată a solicitat, de asemenea, accesul la cererea de reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor în versiunea sa introdusă la data de 28 martie 2013, astfel cum se menționează în avizul de deschidere, precum și la cererea de informații suplimentare trimisă solicitanților de serviciile Comisiei cu privire la cererea lor de reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor pentru a-și putea exercita mai bine drepturile la apărare. Serviciile Comisiei au informat partea interesată că decizia de deschidere a unei anchete se baza doar pe versiunea consolidată a cererii, care cuprindea răspunsul la cererea de informații suplimentare. Versiunile și proiectele anterioare nu au nicio relevanță. Prin urmare, neasigurarea accesului la versiunea inițială și la cererea de informații suplimentare nu ar încălca drepturile la apărare ale părții. Partea a solicitat consilierului-auditor pentru DG Comerț să intervină în privința acestei presupuse încălcări a drepturilor la apărare. Consilierul-auditor a susținut poziția serviciilor Comisiei la data de 4 martie 2014.

(12) Partea interesată a solicitat, de asemenea, acces la cererile de reexaminare efectuate în perspectiva expirării măsurilor referitoare la alte două proceduri distincte. Partea a susținut că aceste cereri fuseseră respinse ca fiind nefondate și că accesul la respectivele documente i-ar permite să compare circumstanțele celor două cazuri cu

([1]) Cauza T-348/05.
([2]) Cauza T-348/05 INTP.
([3]) Regulamentul (CE) nr. 989/2009 al Consiliului din 19 octombrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 661/2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO L 278, 23.10.2009, p. 1).
([4]) JO C 349, 15.11.2012, p. 19.
([5]) JO C 200, 12.7.2013, p. 12.

examinare pendinte, să înțeleagă analiza Comisiei cu privire la suficiența cererii în fiecare caz și astfel să își exercite drepturile la apărare. Partea a primit toate clarificările din partea serviciilor Comisiei, iar consilierul-auditor a susținut poziția serviciilor Comisiei la data de 4 martie 2014.

1.4. **Ancheta**

1.4.1. *Perioada anchetei de reexaminare și perioada examinată*

(13) Ancheta privind continuarea și reapariția dumpingului a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2012 și 30 iunie 2013 (denumită în continuare „perioada anchetei de reexaminare" sau „PAR"). Analiza tendințelor relevante pentru evaluarea probabilității unei reapariții a prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2010 și 30 iunie 2013 (denumită în continuare „perioada examinată").

(14) În urma informării părților, RFPA a susținut că, în comparație cu reexaminarea anterioară efectuată în perspectiva expirării măsurilor care a dus la adoptarea Regulamentului (CE) nr. 661/2008, a existat o modificare nejustificată a metodologiei, întrucât perioada examinată în cadrul respectivei reexaminări a fost mai lungă.

(15) Comisia consideră că circumstanțele invocate de RFPA nu constituie o modificare a metodologiei în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază. În orice caz, trebuie reținute următoarele aspecte. În practica Comisiei, perioada examinată acoperă în mod normal PAR și cei trei ani calendaristici anteriori, cu excepția cazului în care PAR acoperă o parte semnificativă a anului calendaristic anterior. În cea de a doua situație, pot fi examinați, în mod excepțional, patru ani. Aceasta a fost situația în cazul examinării anterioare în perspectiva expirării măsurilor. În consecință, această afirmație se respinge.

1.4.2. *Părțile vizate de anchetă*

(16) În avizul de deschidere, Comisia a invitat părțile interesate să o contacteze în vederea participării la anchetă. În plus, Comisia a informat în mod special solicitanții, alți producători cunoscuți din Uniune, producătorii-exportatori cunoscuți și autoritățile din Rusia (denumită în continuare „țara în cauză"), importatori, furnizori și utilizatori cunoscuți, operatori comerciali, precum și asociații despre care se cunoaște că sunt interesate de deschiderea anchetei și i-a invitat să participe.

(17) Părțile interesate au avut ocazia de a face observații cu privire la deschiderea anchetei și să solicite o audiere cu Comisia și/sau cu consilierul-auditor pentru Direcția Generală Comerț.

1.4.3. *Eșantionarea*

(18) În avizul de deschidere, Comisia a afirmat că ar putea eșantiona părțile interesate în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază.

(a) Eșantionarea producătorilor din Uniune

(19) În avizul de deschidere, Comisia a precizat că a selectat provizoriu un eșantion de producători din Uniune. Comisia a selectat eșantionul pe baza producției din Uniune și a volumelor vânzărilor produsului similar de pe piața Uniunii în cursul PAR. Acest eșantion a fost format din patru producători din Uniune aflați în Franța, Lituania, Polonia și Regatul Unit ([1]), reprezentând în jur de 42 % din producția Uniunii și 41 % din vânzările Uniunii. Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații cu privire la eșantionul provizoriu.

(20) O parte interesată a afirmat că eșantionul de producători din Uniune selectat provizoriu ar trebui să includă numai producători de nitrat de amoniu care se încadrează în prezent la codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90, astfel cum a fost prevăzut inițial de Regulamentul (CE) nr. 2022/95, fără să includă și producători de îngrășăminte solide cu un conținut de nitrat de amoniu mai mare de 80 % din greutate, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 și ex 3105 90 20, astfel cum este prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 945/2005.

([1]) AB Achema, Grupa Azoty Zakłady Azotowe, Grow How UK limited și YARA France S.A.

(21) Motivul acestei afirmații a fost că hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cauza T-348/05, menționată în considerentul 4, a anulat Regulamentul (CE) nr. 945/2005 care extindea definiția produsului în comparație cu ancheta inițială.

(22) Această afirmație este neîntemeiată. Hotărârea în cauză a anulat Regulamentul (CE) nr. 945/2005 numai în privința unui singur producător-exportator rus. Pentru toți ceilalți producători ruși, definiția aplicabilă a produsului rămâne cea specificată în Regulamentul (CE) nr. 945/2005. În orice caz, toți producătorii din Uniune care au fost incluși în eșantion produc nitrat de amoniu care se încadrează în prezent la codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90. Îngrășămintele solide enumerate la celelalte coduri NC sunt produse de industria Uniunii și reprezintă doar rezultatul unor activități chimice sau de amestecare suplimentare pentru crearea îngrășămintelor compuse, denumite și „îngrășăminte stabilizate" sau „amestecuri", cu condiția ca conținutul de azot să depășească 28 % din greutate sau conținutul de nitrat de amoniu să depășească 80 % din greutate.

(23) Prin urmare, eșantionul este reprezentativ pentru industria Uniunii.

(b) Eșantionarea importatorilor

(24) Pentru a decide dacă eșantionarea era necesară și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat importatorilor independenți să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere.

(25) Niciun importator independent nu a răspuns la formularul privind eșantionarea și, prin urmare, eșantionarea nu a fost necesară.

(c) Eșantionarea producătorilor-exportatori din Rusia

(26) Pentru a decide dacă eșantionarea era necesară și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat tuturor producătorilor-exportatori să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere. În plus, Comisia a solicitat Misiunii Permanente a Rusiei pe lângă Uniune să identifice și/sau să contacteze alți producători-exportatori, dacă există, care ar putea fi interesați de participarea la anchetă.

(27) Opt producători-exportatori din țara în cauză au furnizat informațiile solicitate și au fost de acord să fie incluși în eșantion. În cursul PAR, importurile în Uniune au fost efectuate în mare parte în temeiul angajamentelor care fuseseră acceptate. În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a selectat un eșantion de patru producători-exportatori care putea fi studiat în mod rezonabil în timpul disponibil. Producătorii respectivi au înregistrat cel mai mare volum de vânzări la export totale. Printre aceștia se numărau cele două societăți care au efectuat vânzări la export către Uniune în temeiul angajamentului în cursul PAR. În conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, toți producătorii-exportatori cunoscuți în cauză și autoritățile din țara în cauză au fost consultați cu privire la selectarea eșantionului. Nu s-au prezentat observații. Prin urmare, Comisia a decis să păstreze eșantionul propus, iar toate părțile interesate au fost informate în consecință cu privire la eșantionul selectat în cele din urmă.

(28) Comisia a selectat următoarele patru societăți pentru eșantion:

— Acron;

— EuroChem;

— UralChem;

— OJSC SBU Azot (denumită în continuare „SBU Azot").

(29) Eșantionul reprezenta 88 % din vânzările totale la export din Rusia ca volum (către Uniune și către țări terțe) în cursul PAR, pe baza răspunsurilor la formularul privind eșantionarea.

1.4.4. *Răspunsurile la chestionar și vizitele de verificare*

(30) Comisia a trimis chestionare tuturor producătorilor-exportatori ruși care solicitaseră acest lucru, precum și producătorilor din Uniune care au fost incluși în eșantion, utilizatorilor și asociațiilor comerciale care se făcuseră cunoscute în termenul stabilit în avizul de deschidere.

(31) S-au primit răspunsuri la chestionar din partea celor patru producători-exportatori ruși incluși în eșantion și din partea celor patru producători din Uniune incluși în eșantion. O asociație comercială reprezentând utilizatorii, și anume Sindicatul Național al Fermierilor din Anglia și Țara Galilor (NFU), a furnizat răspunsuri parțiale la chestionar.

(32) În ceea ce privește producătorii-exportatori ruși, doar Acron a furnizat răspunsuri complete la chestionar. Celelalte trei societăți care au fost incluse în eșantion — EuroChem, UralChem și SBU Azot — au furnizat doar răspunsuri parțiale, limitându-se la date privind capacitatea, cifrele agregate ale vânzărilor la nivel franco fabrică și la anumite informații privind costul lor de producție. Aceste răspunsuri parțiale nu au permis Comisiei să verifice în totalitate datele lor referitoare la vânzări și costul lor de producție.

(33) Comisia a informat cei trei producători-exportatori în cauză incluși în eșantion cu privire la intenția sa de a aplica articolul 18 din regulamentul de bază în ceea ce privește informațiile pe care nu le-au furnizat, iar aceștia și-au utilizat dreptul de a fi audiați de consilierul-auditor. În plus, în informările specifice adresate fiecăruia dintre producătorii-exportatori în cauză incluși în eșantion, Comisia a indicat datele furnizate de fiecare societate pe care le utilizase în analiza sa și datele pe care le-a considerat incomplete, utilizând, prin urmare, „datele disponibile", în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. Mai precis, Comisia a utilizat cifrele agregate ale vânzărilor la nivel franco fabrică în locul cifrelor detaliate bazate pe liste cuprinzând fiecare tranzacție în parte.

(34) În plus, o asociație reprezentând importatorii, Asociația Europeană de Import de Îngrășăminte („EFIA") a solicitat să fie recunoscută ca parte interesată în numele membrilor săi și a prezentat observații scrise. Trei importatori individuali au indicat faptul că sistaseră toate importurile de îngrășăminte originare din Rusia.

(35) Au fost primite observații scrise și din partea mai multor asociații de utilizatori, în special Comitetul Organizațiilor Profesionale din Agricultura Uniunii Europene (COPA)/Confederația generală a cooperativelor agricole din Uniunea Europeană (COGECA), NFU și din partea asociațiilor franceze AFCOME (Association Française de Commercialisation et de Mélange d'Engrais) și AGPB (Association Générale des Producteurs de Blé et Autres Céréales).

(36) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru determinarea dumpingului, a prejudiciului care rezultă din acesta și a interesului Uniunii. Vizite de verificare, în conformitate cu articolul 16 din regulamentul de bază, au fost efectuate la sediile următoarelor societăți:

Producători din Uniune

— AB „ACHEMA", Jonolaukio k., Ruklos sen., Jonavos r., Lituania;

— Grupa Azoty Zakłady Azotowe „Puławy" S.A, Polonia;

— Grow How UK limited, Ince, Regatul Unit;

— YARA France S.A., Franța.

Producători-exportatori din Rusia

— JSC Acron, JSC Dorogobuzh, operatorul comercial afiliat ZAO Agronova — Bryansk (Acron);

— Eurochem MMC OJSC, OJSC Nevinnomyssky Azot și OJSC Novomoskowskaya Joint-Stock Company Azot (EuroChem);

— OJSC UCC UralChem, Berezniki Azot și Kirovo-Chepetsk Chemical works (UralChem);

— Kemerovo JSC „Azot" și LLC „Angarsk Nitrogent Fertilizer Plant" (SBU Azot).

Importator afiliat

— Agronova Europe AG, Elveția (afiliat cu Acron).

1.5. **Informarea părților**

(37) La data de 13 iunie 2014, Comisia a informat toate părțile interesate cu privire la faptele și motivele principale pe baza cărora intenționa să propună menținerea măsurilor antidumping aflate în vigoare și a invitat toate părțile interesate să prezinte observații. Observațiile prezentate de părțile interesate au fost analizate de Comisie și s-a ținut cont de ele, după caz.

(38) În urma informării părților, RFPA a reiterat faptul că ar fi avut loc o serie de presupuse nereguli procedurale pe parcursul examinării și a menționat refuzul Comisiei de a acorda accesul la versiunea inițială a cererii depuse de solicitant la data de 28 martie 2013, precum și presupusa acordare întârziată a accesului la dosarul neconfidențial.

(39) În ceea ce privește cererea de acces la cererea inițială de reexaminare, serviciile Comisiei au explicat în mai multe rânduri în scris și oral, inclusiv în cadrul reuniunilor prezidate de consilierul-auditor, motivele pentru care această cerere nu putea fi acceptată în temeiul cadrului legal aplicabil.

(40) În ceea ce privește presupusa acordare întârziată a accesului la dosarul neconfidențial, Comisia consideră că, chiar dacă această cerere ar fi întemeiată, drepturile RFPA la apărare nu au fost afectate. În primul rând, Comisia a informat RFPA în timp util cu privire la faptele principale pe baza cărora Comisia intenționa să continue aplicarea măsurilor și a acordat RFPA suficient timp de reacție. În al doilea rând, înainte de această informare, RFPA primise accesul la întregul dosar neconfidențial.

(41) De asemenea, RFPA a susținut că, „contrar practicii standard", reuniunile organizate între serviciile Comisiei și solicitant în mai și în aprilie 2014 nu au fost consemnate în dosarul neconfidențial și că datele limitate depuse de solicitant în mai 2014 nu au fost însoțite de un rezumat neconfidențial adecvat.

(42) Face parte din practica standard ca părțile interesate care solicită o audiere să își prezinte punctele de vedere oral și să le susțină prin observații scrise. Versiunile neconfidențiale ale acestor observații sunt introduse în dosarul deschis pentru consultare și pus la dispoziția oricărei alte părți interesate. Aceste documente consemnează reuniunile și audierea organizate de serviciile Comisiei. Prin urmare, această afirmație se respinge ca fiind incorectă din punctul de vedere al faptelor.

(43) În ceea ce privește a doua afirmație, versiunea neconfidențială a datelor limitate prezentate în mai 2014 nu putea fi prezentată în alt mod fără a divulga secretele comerciale ale producătorilor din Uniune. Prin urmare, nici această afirmație nu poate fi acceptată.

2. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

2.1. Produsul în cauză

(44) Produsul care face obiectul prezentei reexaminări este același cu produsul definit în Regulamentul (CE) nr. 661/2008, și anume îngrășămintele solide cu un conținut de nitrat de amoniu de peste 80 % din greutate, care se încadrează în prezent la codurile NC 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 și ex 3105 90 20, originare din Rusia (denumite în continuare „NA" sau „produsul în cauză"). Cu toate acestea, în ceea ce privește NA produs de JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat (Kirovo), numai NA care se încadrează în prezent la codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90 reprezintă produsul în cauză în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 989/2009.

(45) Principala materie primă utilizată în producția de NA este gazul, care reprezintă 70-80 % din costul total de producție. Extinderea definiției produsului din 2005 a avut ca scop să includă și nitratul de amoniu la care se adăugau nutrienți din fosfor și/sau potasiu, întrucât se constatase că aceste amestecuri aveau în principal aceleași caracteristici fizice și chimice de bază și aceleași proprietăți agronomice.

(46) Ar trebui remarcat faptul că codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90 (respectiv, „nitrat de amoniu, altfel decât în soluție apoasă" și „amestecurile de nitrat de amoniu cu carbonat de calciu sau cu alte substanțe anorganice fără putere de fertilizare, cu un conținut de azot de peste 28 % din greutate") pot include NA utilizat în scopuri industriale (precum producția de explozivi), precum și NA utilizat în scopuri agricole. Ambele tipuri au aceleași caracteristici tehnice și chimice, pot fi ușor interschimbabile și sunt considerate a fi produsul în cauză.

(47) În urma informării părților, reprezentanții autorităților ruse au susținut că extinderea definiției produsului realizată în 2005 nu este în concordanță cu Acordul antidumping al OMC, deoarece nu s-ar fi stabilit dumpingul, prejudiciul și legătura cauzală în privința produselor suplimentare care fac obiectul extinderii din 2005.

(48) Această afirmație este neîntemeiată pentru motivele deja menționate în considerentul 22 și, prin urmare, se respinge.

2.2. Produsul similar

(49) Ca și în anchetele anterioare, s-a constatat că NA produs și comercializat pe piața internă din Rusia și cel exportat din Rusia către Uniune au aceleași caracteristici fizice și tehnice și aceleași întrebuințări de bază. În consecință, acestea sunt produse similare în cadrul prezentei anchete, în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(50) Din punctul de vedere al caracteristicilor fizice și tehnice, NA produs de industria Uniunii este un produs similar cu NA exportat din Rusia către Uniune.

3. PROBABILITATEA UNEI CONTINUĂRI SAU A UNEI REAPARIȚII A DUMPINGULUI

3.1. Observații preliminare

(51) În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă expirarea măsurilor existente ar putea duce la o continuare sau o reapariție a dumpingului.

3.2. Importurile care au făcut obiectul unui dumping în cursul PAR

(52) Astfel cum se indică în considerentul 32, numai unul dintre producătorii-exportatori incluși în eșantion (Acron) a cooperat pe deplin în cadrul anchetei. Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat în considerentul 3, Comisia a acceptat în 2008 o ofertă de angajament privind prețurile din partea Acron, care era încă în vigoare pe parcursul PAR. Datorită existenței angajamentului de preț, prețurile de export practicate de Acron pe parcursul PAR au fost determinate de angajamentul respectiv, care stabilește un preț de import minim. În consecință, aceste prețuri de export nu au fost considerate un element fiabil în evaluarea probabilității continuării sau reapariției dumpingului, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor.

(53) După informarea părților, RFPA a afirmat că aceasta înseamnă că Comisia a constat că nu are loc niciun dumping real. Acest fapt nu este exact. Întrucât producătorii-exportatori ruși incluși în eșantion, cu excepția Acron, nu au cooperat pe deplin, Comisia nu a dispus de suficiente date pentru a calcula dumpingul pe baza propriilor date ale societăților. Pentru Acron s-ar fi putut realiza un calcul al dumpingului, însă, conform explicațiilor din considerentul 52, Comisia a considerat că datele sale nu erau fiabile în sensul acestei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor.

(54) Acron a afirmat că argumentul Comisiei potrivit căruia prețurile sale reale pentru UE nu sunt fiabile din cauza existenței angajamentului privind prețul și, prin urmare, nu pot fi utilizate pentru a stabili un preț de export este ilegal. Cu toate acestea, Comisia nu a afirmat același lucru. Comisia nu a afirmat că prețurile de export nu puteau fi utilizate ca atare din cauza angajamentului privind prețul, ci a concluzionat că aceste prețuri de export erau considerate un element nefiabil în analiza probabilității continuării sau reapariției dumpingului în circumstanțele specifice ale acestei anchete. Comisia nu consideră că prețurile de export bazate pe un angajament privind prețul reprezintă un indicator semnificativ în analiza comportamentului viitor al producătorilor-exportatori, în absența unor măsuri și a oricărui angajament privind prețul.

(55) Contrar celor afirmate de Acron, prețurile sale de export către UE nu pot fi considerate a fi doar rezultatul unor condiții normale de piață. În cursul întregii PAR, Acron a fost singurul producător-exportator rus care a beneficiat de un angajament privind prețul, toți ceilalți producători-exportatori ruși fiind supuși taxelor. Aceste elemente au afectat cu siguranță poziția concurențială a Acron ca unic furnizor rus către piața UE.

3.3. Probabilitatea reapariției dumpingului

(56) Având în vedere cele menționate în considerentele 52-55, Comisia a analizat dacă există elemente de probă privind probabilitatea reapariției dumpingului în cazul expirării măsurilor. Comisia a analizat factorii următori: prețul de export din Rusia către alte destinații, capacitatea de producție și capacitatea neutilizată din Rusia în ansamblu și atractivitatea pieței Uniunii și a altor piețe din țări terțe.

3.3.1. *Exporturile din Rusia către alte destinații*

(57) Comisia a stabilit faptul că prețul de export franco fabrică mediu ponderat practicat de Acron față de piețe din țări terțe precum Brazilia, Columbia și Peru pe parcursul PAR a fost mai scăzut decât prețul franco fabrică mediu plătit efectiv sau de plătit pe piața internă pe parcursul PAR. Prin urmare, Acron a efectuat vânzări la prețuri de dumping către piețe din țări terțe, în special către Brazilia, care este, de departe, principala piață de export dintr-o țară terță.

(58) Pentru ceilalți trei producători-exportatori incluși în eșantion, Comisia a stabilit, de asemenea, că prețurile de vânzare franco fabrică medii ponderate către țări terțe precum Brazilia, Peru, Columbia, Ucraina și Kazahstan erau, pentru fiecare dintre cei trei, mai mici decât prețurile franco fabrică medii practicate pe piața internă plătite sau de plătit în cursul PAR și, prin urmare, erau de asemenea practicate prețuri de dumping. Această concluzie a fost bazată pe date verificate furnizate de producătorii-exportatori ruși, care reprezentau în jur de 80 % din exporturile către țări terțe. În consecință, nu a mai fost nevoie ca Comisia să recurgă la statistici rusești privind exporturile, așa cum sugerase RFPA. Vânzările la export ale tuturor celor patru producători-exportatori incluși în eșantion erau realizate la un nivel sustenabil al prețului în cursul PAR.

(59) RFPA a afirmat că datele disponibile în documentul de informare a părților sugerează că, în măsura în care Eurochem este vizat, nu există dumping sau, în cel mai bun caz, există un dumping *de minimis*. Argumentul este irelevant. Scopul analizei nu este de a calcula marja de dumping exactă a Eurochem, ci de a stabili dacă ar exista probabilitatea reapariției dumpingului din Rusia în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor. În acest context, ancheta a dezvăluit că și în cazul Eurochem prețurile franco fabrică medii către țări terțe erau mai scăzute decât prețurile franco fabrică medii practicate pe piața internă și, prin urmare, erau vândute la prețuri de dumping. Politica Eurochem de stabilire a prețurilor pentru vânzările către țări terțe (vânzări la export sub prețurile practicate pe piața internă) reprezintă un factor relevant pe care se bazează concluzia generală că reapariția dumpingului în UE este probabilă în cazul în care se permite expirarea măsurilor.

(60) RFPA a afirmat că nu au fost utilizate metodologii corecte pentru calcularea dumpingului. Astfel cum s-a explicat, Comisia nu a calculat marjele de dumping, ci doar a comparat prețurile franco fabrică medii practicate pe piața internă cu prețurile de export franco fabrică pe baza datelor raportate de societățile incluse în eșantion. Într-o analiză a probabilității reapariției dumpingului nu este nevoie de calcularea marjelor de dumping exacte; prin urmare, nu a existat niciun motiv să se utilizeze valorile CIF, așa cum sugerase RFPA.

(61) RFPA a afirmat că Comisia nu a comparat prețurile pe o bază de tip produs cu produs și că nu a fost realizată o ajustare în funcție de nivelul de comercializare. Comisia a analizat afirmația și a constatat existența unei diferențe de preț similare, chiar dacă comparația ar fi fost realizată la un nivel produs cu produs. Ajustările în funcție de nivelul de comercializare nu s-ar fi putut realiza în niciun caz, întrucât societățile incluse în eșantion, cu excepția Acron, au cooperat doar parțial și nu au furnizat date suficient de detaliate, în special liste detaliate cuprinzând fiecare tranzacție în parte. Prin urmare, acest argument se respinge.

(62) Vânzările la export către Uniune în cursul PAR nu au putut fi utilizate pentru stabilirea comportamentului viitor al celorlalți trei producători-exportatori incluși în eșantion pentru următoarele motive. În cursul PAR, EuroChem, la fel ca și Acron, a exportat numai în temeiul angajamentului privind prețul. EuroChem a avut vânzări către Uniune numai în perioada în care a avut un angajament în vigoare, neavând vânzări după retragerea de către Comisie a angajamentului la data de 11 octombrie 2012 prin intermediul Deciziei 2012/629/UE. În ceea ce privește SBU Azot și UralChem, aceștia nu au vândut produsul în cauză către Uniune în cursul PAR.

(63) Comisia nu a considerat că este necesar să se stabilească dacă vânzările interne au fost realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale. Într-adevăr, prețurile reale practicate pe piața internă indică deja că vânzările la export către piețe din țări terțe fac obiectul unui dumping. Prin urmare, o examinare a rentabilității vânzărilor interne, cu potențiala consecință ca valoarea normală să trebuiască să fie calculată (pe baza costurilor și a unei marje de profit rezonabile), în cazul în care s-ar constata că aceste vânzări înregistrează pierderi, ar fi dus doar la o creștere a valorii normale și, așadar, la marja de dumping constatată pentru vânzările la export către piețe din țări terțe.

(64) În contextul unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor și al analizei probabilității reapariției dumpingului, este suficient să se stabilească dacă reapariția dumpingului este probabilă în cazul expirării măsurilor. Drept urmare, Comisia a considerat că nu este necesar să se analizeze rentabilitatea vânzărilor interne și, în consecință, nu a evaluat fiabilitatea costurilor de producție în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază.

(65) Având în vedere aceste motive, Comisia concluzionează că producătorii-exportatori ruși vând în prezent produsul în cauză la prețuri de dumping către țări terțe din America Latină, Europa de Est, Africa și Asia. În cursul PAR, prețul de export franco fabrică mediu al celor patru producători-exportatori incluși în eșantion a fost de 201 EUR/tonă către țările terțe, în timp ce prețul franco fabrică mediu practicat pe piața internă a fost de 221 EUR/tonă. Prin urmare, Comisia consideră că este probabil ca, în cazul abrogării măsurilor actuale, producătorii-exportatori ruși să vândă și către Uniune la niveluri de dumping.

(66) RFPA a afirmat că o comparație între prețurile rusești practicate pe piața internă și prețurile de export rusești către țări terțe este lipsită de sens. Totuși, Comisia consideră în această privință că prețurile respective reprezintă un indicator important în cadrul evaluării modului în care s-ar putea dezvolta exporturile viitoare către Uniune în cazul expirării măsurilor, întrucât exporturile rusești către marea majoritate a țărilor terțe nu sunt supuse unor taxe antidumping. Mai precis, în absența unor date fiabile referitoare la exporturile rusești către Uniune în cursul PAR, astfel cum s-a explicat în considerentul 52, prețurile de export către țări terțe reprezintă un element important în cadrul acestei evaluări generale.

(67) Guvernul rus și Acron au afirmat în acest sens că prelungirea aplicării măsurilor este deja ilegală pe baza faptului că în primul rând aceste măsuri au fost impuse, prin Regulamentul (CE) nr. 661/2008, utilizând presupusa metodologie ilegală de ajustare pentru gazele naturale pentru calcularea valorii normale.

(68) Astfel cum s-a specificat în considerentul 63, Comisia nu a considerat necesar, în cadrul acestei anchete, să stabilească dacă vânzările interne au fost realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale, cu potențiala consecință de a fi necesar să se calculeze valoarea normală. După cum a subliniat în mod corect Acron în observațiile sale ulterioare informării părților, acest lucru nu exclude calcularea valorii normale, inclusiv ajustările necesare, dacă este cazul în cadrul eventualelor anchete viitoare.

3.3.2. *Capacitățile neutilizate*

(69) Comisia a stabilit capacitatea neutilizată a producătorilor ruși cunoscuți pe următoarea bază. Datele privind capacitatea neutilizată pentru cele patru societăți incluse în eșantion erau bazate pe răspunsurile la chestionar, corectate, după caz, în urma vizitelor de verificare. Pentru fabricile care produc atât nitrat de amoniu utilizat ca îngrășământ, cât și nitrat de amoniu utilizat în scopuri industriale (de exemplu, pentru producția de explozivi), așazisul „nitrat de amoniu cu densitate mică", care reprezintă și produsul în cauză astfel cum se specifică în considerentul 46, s-a ținut cont de capacitatea lor neutilizată totală. În același sens, capacitatea neutilizată a fabricilor care produc doar nitrat de amoniu utilizat în scopuri industriale a fost luată, de asemenea, în considerare. În plus, capacitatea neutilizată totală a Kirovo a fost inclusă în calculul capacității neutilizate, întrucât capacitatea neutilizată de alte tipuri de nitrat de amoniu care sunt excluse în prezent de la aplicarea măsurilor antidumping ([1]) poate fi utilizată foarte ușor pentru producția de nitrat de amoniu care se încadrează în prezent la codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90.

(70) Dintre cei cinci producători ruși rămași, o societate a prezentat Comisiei un răspuns individual cu privire la capacitatea sa neutilizată. Pentru ceilalți, datele au fost furnizate de RFPA.

(71) În cazurile în care cifrele producției reale prezentate de producătorii ruși care nu au fost incluși în eșantion au fost mai mari decât capacitatea raportată, pentru a stabili capacitatea reală s-a utilizat ca bază producția reală. În cazurile respective, capacitatea raportată a vizat capacitățile nominale (capacitatea proiectată a fabricilor) care nu au fost corectate după ce fabricile au trecut printr-o modernizare ce a dus la o creștere a capacității lor.

(72) Pe această bază, Comisia a stabilit că, în cursul PAR, producătorii-exportatori ruși au avut o capacitate totală de 9 592 000 de tone, în timp ce producția lor reală [inclusiv nitratul de amoniu utilizat în scopuri industriale și alte tipuri de nitrat de amoniu care sunt excluse în prezent de la aplicarea măsurilor antidumping ([2])] a fost de 8 519 105 tone.

(73) În consecință și contrar afirmațiilor RFPA conform cărora capacitatea instalată a producătorilor-exportatori este utilizată în totalitate, în cursul PAR, producătorii exportatori au avut o capacitate neutilizată de 1,07 milioane tone. Cantitatea din urmă corespunde unei proporții de 16,9 % din consumul Uniunii (pe baza consumului stabilit de 6,35 milioane tone în cursul PAR, a se vedea secțiunea 5.1 de mai jos).

(74) Cu toate acestea, Comisia a mai stabilit, în contextul analizei sale prospective, că după PAR capacitatea ar mai crește cu aproximativ 472 000 de tone datorită instalării de noi capacități de către unii dintre producătorii-exportatori incluși în eșantion. Prin urmare, capacitatea neutilizată totală se ridică la 24,3 % din consumul Uniunii.

(75) După informarea părților, RFPA a susținut că nu mai există capacități neutilizate sau cel puțin că Comisia ar trebui să analizeze faptul că nu mai există capacități nominale neutilizate. De asemenea, RFPA nu a fost de acord că noile capacități fuseseră construite ulterior PAR.

(76) RFPA și producătorii-exportatori ruși au raportat capacitatea lor instalată pe baza capacității nominale teoretice, ceea ce, în anumite cazuri, nu a luat în considerare modernizările recente. Aceste aspecte au devenit clare pentru Comisie în urma vizitelor de verificare și au fost luate în considerare. După cum a afirmat în mod corect RFPA în observațiile sale ulterioare informării părților, în ceea ce privește producătorii ruși care nu au fost incluși în eșantion, capacitatea nominală raportată a fost acceptată pentru acei producători ruși care nu au fost incluși în eșantion care produc mai puțin decât capacitatea raportată. Pentru alți producători care nu au fost incluși în eșantion, în cazul cărora cifrele raportate ale producției reale au fost mai mari decât capacitatea raportată, pentru a stabili capacitatea reală s-a utilizat ca bază producția reală. Pentru trei producători care nu au fost incluși în eșantion, care nu au prezentat date privind capacitatea și producția, au fost utilizate datele furnizate de RFPA.

(77) Comisia consideră ca aceasta este o abordare clară și coerentă pentru stabilirea capacității totale de producție a producătorilor ruși ai produsului în cauză. Contrar celor afirmate, în cazul tuturor producătorilor s-a

([1]) Mai precis, este vorba despre nitratul de amoniu care se încadrează la următoarele coduri NC: ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 și ex 3105 90 20.

([2]) Mai precis, este vorba despre nitratul de amoniu care se încadrează la următoarele coduri NC: ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 și ex 3105 90 20.

utilizat aceeași metodologie. În cazul în care producția reală a fost mai mare decât capacitatea nominală raportată, de exemplu, datorită unei modernizări a instalațiilor de producție, Comisia nu vede niciun motiv pentru care această capacitate suplimentară nu poate fi luată în considerare în fapt, având în vedere că imprecizia capacității nominale este evidentă. Argumentul că o astfel de metodologie nu este comună pe piață, astfel cum s-a afirmat, nu este considerat a fi un motiv pentru a neglija datele privind producția reală. De asemenea, modul în care este calculată capacitatea industriei Uniunii, adus în discuție de RFPA, este irelevant pentru stabilirea capacității totale de producție a producătorilor ruși.

(78) Contrar celor susținute de RFPA, neutilizarea capacităților nominale raportate în anumite cazuri și înlocuirea lor cu datele reale, în mare parte verificate, privind producția nu înseamnă că Comisia a aplicat conceptul celor mai bune informații disponibile în sensul articolului 18 din regulamentul de bază. În ceea ce privește capacitatea, Comisia a utilizat pe deplin datele furnizate de înșiși producătorii ruși, însă a aplicat metodologia de calcul al capacității totale de producție, prin care s-a luat considerare nu numai capacitatea nominală, ci și producția și capacitatea reale. Această metodologie a fost prezentată în documentul general de informare a părților, iar rezultatul aplicării acestei metodologii, pentru fiecare societate și chiar pentru fiecare fabrică în parte, a fost comunicat societăților în cauză. În consecință, pentru stabilirea capacității totale de producție, Comisia a utilizat numai date care fuseseră furnizate de producătorii ruși și de RFPA. Toate datele relevante fuseseră furnizate și nu mai era nevoie să se recurgă la alte surse de date în acest sens.

(79) În general, în ceea ce privește producătorii care nu fost supuși inspecției, au fost utilizate datele privind capacitatea și producția raportate de acești producători în răspunsurile lor. RFPA a prezentat observații privind calcularea capacității anumitor societăți și fabrici. S-a afirmat că, în privința producătorului Uralchem Kirovo, volumul producției în cursul PAR, astfel cum s-a specificat în documentul de informare a părților, nu era corect. Comisia a acceptat acest punct și a utilizat în loc volumul producției menționat în observațiile prezentate după informarea părților. Raportul tehnic privind capacitatea, furnizat pe parcursul vizitei la fabrică, care era legat de producția maximă de NA realizată de fabrica în cauză, astfel cum fusese subliniat în mod corect de RFPA, a fost luat de asemenea în considerare. În privința producătorului Uralchem Berezniki, la calcularea capacității s-a utilizat un număr de zece zile pentru întreținere, astfel cum a raportat această societate pe parcursul vizitei de verificare. Observațiile primite după informarea părților referitoare la alte încetări ale activității nu au fost dovedite și au părut a fi bazate pe datele unei alte societăți. Prin urmare, aceste observații au fost respinse.

(80) Deopotrivă, observațiile referitoare la anumite blocaje pe parcursul procesului de producție al altor fabrici nu au fost dovedite, nu au putut fi verificate și, prin urmare nici acestea nu au fost luate în considerare. Referitor la o anumită fabrică, blocajul a părut să fie legat de producția de acid azotic. Cu toate acestea, chiar luând în considerare producția maximă de acid azotic declarată, tot ar fi posibil să se obțină capacitatea stabilită de Comisie, ținând cont de faptul că pentru a produce o tonă de NA este necesar mai puțin de o tonă de acid azotic.

(81) În ceea ce privește creșterea capacității după PAR, RFPA a afirmat că creșterea capacității în privința unui producător care a făcut o investiție legată de o nouă linie de producție fusese supraestimată. Cu toate acestea, Comisia a utilizat ca bază pentru capacitatea estimată o traducere în limba engleză a unui raport tehnic referitor la această nouă linie de producție, care a fost furnizat de societate pe parcursul vizitei de verificare de la sediul societății, și a considerat prin urmare că este fiabil.

(82) Acron a afirmat că nu are o capacitate neutilizată semnificativă, în special din cauza dificultăților legate de accesul la materiile prime. Cu toate acestea, ancheta a dezvăluit că materiile prime nu erau utilizate numai pentru producția produsului în cauză, ci și pentru producția multor alte produse. Având în vedere această utilizare largă și, în consecință, posibilitatea de a redirecționa ușor utilizarea materiilor prime către producția produsului în cauză, dificultățile invocate nu au fost considerate a fi un element care să limiteze capacitatea totală de producție a produsului în cauză.

(83) Utilizarea metodologiei descrise în considerentele anterioare a condus Comisia la concluzia că există o supracapacitate semnificativă. Argumentele aduse de RFPA și Acron nu au putut fi dovedite și se resping.

(84) Comisia consideră că, dacă s-ar elimina măsurile actuale, există probabilitatea ca cel puțin o parte din această capacitate neutilizată să fie utilizată și direcționată către piețele Uniunii din motivele următoare.

(85) În primul rând, unele dintre probabil cele mai mari piețe de export pentru NA din lume (cum ar fi Statele Unite ale Americii și Australia) continuă să fie protejate împotriva exporturilor rusești prin măsuri antidumping. În plus, piața chineză continuă să rămână închisă pentru importurile de NA. Prin urmare, producătorii ruși nu pot exporta către piețele respective sau este puțin probabil să exporte către acestea.

(86) La data de 22 mai 2014, Departamentul Comerțului al SUA a publicat rezultatele preliminare ale unei reexaminări administrative a taxei antidumping ([1]), propunând ca Acron și EuroChem să beneficieze de taxe zero pentru exporturile lor de NA către SUA. Cu toate acestea, chiar dacă această propunere ar fi confirmată, taxele aflate în vigoare în prezent vor continua să se aplice tuturor celorlalți producători-exportatori din Rusia. În plus, în conformitate cu secțiunea 751(a)(2) din Legea privind tarifarea a SUA din 1930, astfel cum a fost modificată (legea), eliminarea taxelor pentru Acron și EuroChem va fi aplicabilă numai timp de un an, după care va fi supusă unei noi reexaminări administrative care ar putea, în funcție de rezultatul respectivei reexaminări, să reinstituie taxele antidumping. În cele din urmă, piața de NA utilizat ca îngrășământ din SUA a scăzut pe parcursul ultimei decade din pricina cerințelor din ce în ce mai mari în materie de securitate și a refuzului distribuitorilor de a continua să comercializeze NA ([2]). În plus, datorită extracției de gaz de șist, care a început să fie practicată în ultimii ani, producătorii americani de NA au acces, în prezent, la gaz mai ieftin. Prin urmare, este probabil ca Acron și EuroChem să se confrunte cu o concurență puternică și să nu poată obține cote de piață substanțiale în SUA.

(87) RFPA a afirmat că celelalte destinații de export principale pentru NA din Rusia, precum America Latină (în special Brazilia), Egipt și Turcia vor crește semnificativ până în 2017 în comparație cu 2012. Aceasta a citat un raport care a estimat o creștere generală cu 15 % a cererii de NA pentru Brazilia, Egipt, Peru, Turcia, Ecuador și Columbia, în ansamblu. Această creștere este egală cu 749 000 de tone (adică de la 4,851 milioane de tone în 2012 la 5,6 milioane de tone în 2017), ceea ce reprezintă o creștere medie cu 149 800 de tone pe an. Totuși, aceasta reprezintă doar 9,7 % din capacitatea neutilizată anuală estimată a producătorilor ruși. Solicitantul susține că creșterea consumului din țările respective ar putea fi preluată parțial de viitoarea producție internă, întrucât se presupune că țările în cauză au o serie de proiecte privind crearea propriei capacități în producția de NA sau de alte îngrășăminte pe bază de azot. Indiferent dacă respectivele proiecte vor fi într-adevăr realizate și ar prelua cel puțin parțial creșterea consumului, Comisia consideră că consumul estimat din țările în cauză se află la un nivel care ar permite doar absorbția parțială a capacității neutilizate a producătorilor ruși.

(88) După informarea părților, RFPA a afirmat că Comisia nu a ținut cont de creșterile consumului de NA rusesc de pe alte piețe din țări terțe, în special din regiunea fostei Uniuni Sovietice. Cu toate acestea, și pe una dintre principalele piețe din respectiva regiune, Ucraina, sunt în vigoare taxe antidumping la importurile de NA rusesc. În iulie 2014, taxele au fost prelungite pe o perioadă de cinci ani, iar nivelul taxelor a fost majorat în mod semnificativ. Prin urmare, această piață se închide și mai mult pentru importurile de NA rusesc.

(89) În plus, nivelul prețului de pe alte piețe, cum ar fi Kazahstan, este de așa natură încât ar fi mai atractiv pentru producătorii-exportatori ruși să își direcționeze exporturile către Uniune. De asemenea, aceste piețe sunt mult mai mici decât piața Uniunii. De exemplu, consumul din Kazahstan reprezintă mai puțin de 4 % din consumul din Uniune.

(90) În plus, s-a afirmat că creșterea estimată a altor destinații de export principale nu a fost calculată corect. Cu toate acestea, datele utilizate au avut la bază raportul independent citat în considerentul 87. Chiar dacă aceste date s-ar dovedi a fi subestimate, astfel cum s-a afirmat, creșterea estimată a cererii poate fi în continuare ușor atinsă prin utilizarea doar a unei părți din capacitatea neutilizată a producătorilor ruși.

(91) În al doilea rând, piața internă nu va absorbi, foarte probabil, capacitatea neutilizată. RFPA a afirmat că, în conformitate cu același raport, consumul din Rusia rămâne, de asemenea, puternic, se estimează că va crește în viitor, iar producătorii ruși vor încerca în primul rând să satisfacă cererea de pe piața internă. RFPA a repetat acest argument după informarea părților. Cu toate acestea, în cursul PAR, vânzările interne au reprezentat 53 % din vânzările totale ale producătorilor ruși, iar creșterea estimată cu 3 % pe an pentru următorii 5 ani (în medie, aproximativ 120 000 de tone pe an) ar putea fi ușor acoperită de capacitatea neutilizată pe care producătorii ruși o au deja la dispoziție. Creșterea anuală estimată constituie mai puțin de 7,8 % din capacitatea disponibilă anuală estimată a producătorilor ruși de după PAR. În plus, viitoarea creștere a consumului este doar o previziune și ar putea să nu aibă loc sau să fie mai lentă întrucât, conform aceluiași raport, în ultimii cinci ani au existat fluctuații semnificative ale consumului intern în comparație cu consumul Uniunii sau al țărilor terțe ([3]).

(92) În al treilea rând, Uniunea rămâne cea mai importantă piață de NA din lume, întrucât reprezintă în jur de 18 % din consumul mondial. Proximitatea geografică față de Rusia, precum și faptul că unii dintre exportatorii ruși au canale de distribuție bine stabilite în Uniune, facilitează exporturile din punct de vedere logistic.

([1]) http://enforcement.trade.gov/frn/summary/russia/2014-11886.txt
([2]) Inv. No. 731-TA-856 (a doua reexaminare), http://www.usitc.gov/publications/701_731/Pub4249.pdf, p. 11.
([3]) De exemplu, între 2008 și 2009, pe durata crizei financiare, consumul din Rusia a scăzut cu 33 %, în timp ce scăderea din UE a fost de doar aproximativ 6 %, iar în Brazilia, de exemplu, s-a înregistrat de fapt o creștere cu aproximativ 28 %.

(93) În urma informării părților, RFPA a afirmat că ar trebui avute în vedere presupusele bariere tehnice în calea comerțului pentru intrarea NA rusesc în Uniune, și anume interdicția la vânzări (în Germania) sau reglementarea strictă a depozitării NA din unele dintre celelalte state membre. Cu toate acestea, contrar afirmațiilor RFPA, respectivele limitări se aplică atât exportatorilor din țări terțe, cât și producătorilor din Uniune în mod nediscriminatoriu și nu afectează importurile în mod disproporționat. În plus, respectivele limitări nu au avut niciun impact asupra atractivității generale a pieței Uniunii, întrucât aceasta rămâne printre cele mai mari din lume din punctul de vedere al consumului. Prin urmare, Comisia respinge această afirmație.

(94) Prin urmare, Comisia concluzionează că producătorii ruși dispun de o capacitate neutilizată semnificativă care este foarte probabil să fie utilizată pentru exporturi suplimentare considerabile către Uniune, în cazul expirării măsurilor.

3.3.3. *Stimulente pentru reorientarea vânzărilor către Uniune*

(95) Nivelul prețurilor din Uniune este în prezent mult mai ridicat decât în țările terțe importante aprovizionate de Rusia și decât pe piața internă rusă. În cursul PAR, prețul de export franco fabrică mediu (201 EUR/tonă) către țări terțe și prețul franco fabrică mediu practicat pe piața internă (221 EUR/tonă) al celor patru producători-exportatori incluși în eșantion a fost cu 34 % și, respectiv, 27 % mai scăzut decât prețul franco fabrică mediu al producătorilor din Uniune incluși în eșantion (303 EUR/tonă) (a se vedea tabelul 7) și, de asemenea, mai scăzut decât prețul franco fabrică mediu al importurilor din Rusia în Uniune (a se vedea tabelul 2) și din țări terțe în Uniune (a se vedea tabelul 3).

(96) În eventualitatea abrogării măsurilor, prețurile Uniunii ar putea scădea ca urmare a creșterii ofertei de importuri la prețuri mai mici. Cu toate acestea, având în vedere diferența importantă dintre prețurile de export ale producătorilor-exportatori ruși către țările terțe și prețurile percepute în cursul PAR pe piața Uniunii de producători-exportatori ruși, producătorii-exportatori din țări terțe și producătorii din Uniune, pare improbabil ca prețurile percepute pe piața Uniunii să scadă la nivelul observat în prezent pe piețele din țări terțe în care exportă producătorii ruși. Prin urmare, producătorii-exportatori ar putea depune eforturi pentru a obține o marjă de profit mai mare prin vânzări către Uniune. Drept rezultat, producătorii-exportatori ar putea avea un stimulent pentru a reorienta către Uniune o parte dintre volumele lor de export actuale către țări terțe (care au ajuns la aproximativ 3,4 milioane de tone în PAR, echivalentul a peste 50 % din consumul Uniunii) ([1]).

3.4. **Concluzie**

(97) Având în vedere considerațiile din secțiunea 3.3, Comisia concluzionează că există probabilitatea reapariției dumpingului și a unei creșteri substanțiale a cantităților exportate către Uniune, în cazul expirării măsurilor în vigoare.

4. **DEFINIȚIA INDUSTRIEI UNIUNII**

(98) Industria Uniunii a fost definită ca fiind formată din producătorii de NA cunoscuți din Uniune în perioada examinată.

(99) Astfel cum se menționează în considerentul 19, a fost selectat un eșantion format din patru societăți. Toți producătorii din Uniune incluși în eșantion au cooperat, au trimis răspunsurile la chestionare la timp și au primit vizite pe durata anchetei. În plus, Fertilisers Europe a furnizat date suplimentare referitoare la capacitatea, producția și vânzările producătorilor cooperanți care nu au fost incluși în eșantion și estimări pentru restul producătorilor. În cazurile în care a fost posibil, Comisia a confruntat datele respective cu datele furnizate de alte părți interesate și/sau cu date accesibile publicului.

(100) În urma informării părților, RFPA a afirmat că eșantionul ales de Comisie nu era reprezentativ pentru industria Uniunii. Afirmația se bazează pe acuzația că aceiași indicatori economici (în special rentabilitatea) diferă între societățile incluse în eșantion și industria Uniunii în ansamblu.

(101) Această afirmație nu poate fi acceptată. Cele patru societăți incluse în eșantion au fost selectate în mod obiectiv pe baza volumelor lor de producție și de vânzări ale produsului în cauză în Uniune, astfel cum este prevăzut la articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază. Scopul eșantionării este de a permite serviciilor Comisiei să realizeze o anchetă detaliată privind unii dintre factorii prejudiciabili pentru o parte reprezentativă a industriei

([1]) Pentru o concluzie similară — a se consulta, de exemplu, Regulamentul (CE) nr. 1683/2004 al Consiliului (glifosat — China) (JO L 303, 30.9.2004, p. 1), considerentul 41; Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 512/2010 al Consiliului (nitrat de amoniu — Ucraina) (JO L 150, 16.6.2010, p. 24), considerentele 41-43.

Uniunii în timpul disponibil. Faptul că unii indicatori de prejudiciu pot fi diferiți între societățile incluse în eșantion și industria Uniunii nu face ca eșantionul să devină nereprezentativ. Având în vedere că datele producătorilor incluși în eșantion au fost verificate pe loc la sediul societăților în cauză, se consideră că acestea sunt date fiabile. În orice caz, astfel cum se menționează în considerentul 145, s-a dovedit că industria Uniunii nu s-a aflat într-o situație prejudiciabilă în cursul PAR.

(102) În plus, RFPA a afirmat că unele dintre societățile incluse în eșantion nu au cooperat cu Comisia, prin nefurnizarea anumitor date sau prin furnizarea unor date parțiale și incorecte. Drept consecință, RFPA a solicitat ca respectivele date să nu fie utilizate ca bază pentru a trage concluzii cu privire la situația industriei Uniunii și să se tragă concluzii defavorabile din cauza lipsei de cooperare a industriei Uniunii sau să se utilizeze în locul acestor date indicatorii pentru întreaga industrie a Uniunii.

(103) Această afirmație nu poate fi acceptată. Comisia este mulțumită de datele furnizate de societățile incluse în eșantion, care au fost verificate pe loc la sediul societăților în cauză și care reprezintă o parte fiabilă din evaluarea situației industriei Uniunii.

5. SITUAȚIA PE PIAȚA UNIUNII

5.1. Consumul Uniunii

(104) Comisia a stabilit consumul aparent al Uniunii pe baza (i) volumului de vânzări al industriei Uniunii pe piața Uniunii pe baza datelor furnizate de solicitant; și (ii) a importurilor din țări terțe pe baza datelor extrase din baza de date prevăzută la articolul 14 alineatul (6) ([1]).

(105) Consumul Uniunii a evoluat după cum urmează:

Tabelul 1

Consumul Uniunii (tone metrice)

	2010	2011	2012	PAR
Consumul total al Uniunii	7 174 863	6 674 500	6 698 722	6 356 761
Indice (2010 = 100)	*100*	*93*	*93*	*89*

Sursa: Date furnizate de solicitant, date verificate și baza de date prevăzută la articolul 14 alineatul (6).

(106) Între 2010 și PAR, consumul Uniunii de NA a scăzut cu 11 %, în ciuda faptului că producția de produse agricole nu a scăzut în aceeași măsură. Există trei motive principale pentru o astfel de scădere. În primul rând, echipamentele și tehnicile de distribuție s-au îmbunătățit și, drept urmare, este nevoie de o cantitate mai mică de îngrășăminte pentru fiecare metru pătrat de teren. În al doilea rând, scăderea consumului de NA este compensată de utilizarea altor îngrășăminte precum nitrocalcar sau îngrășăminte compuse. În al treilea rând, preocupările legate de siguranță și normele stricte privind producția și depozitarea nitratului de amoniu descurajează utilizarea acestui produs.

(107) În urma informării părților, RFPA a solicitat informații suplimentare privind sursele datelor privind consumul dezvăluite de Comisie, iar la data de 26 iunie 2014 a avut loc o audiere prezidată de consilierul-auditor. Ulterior, RFPA a susținut că datele furnizate de solicitant au fost depuse într-un stadiu prea târziu al procedurii, nu au fost verificate și nu erau în concordanță cu datele furnizate anterior de solicitant. În plus, RFPA a afirmat că cel mai probabil datele respective nu includeau date privind nitratul de amoniu tehnic și privind amestecurile de nitrați de amoniu cu alte substanțe cu sau fără putere de fertilizare, întrucât acestea erau diferite de datele similare aflate la dispoziția solicitantului și furnizate membrilor săi. Prin urmare, acestea nu ar trebui luate în considerare și în locul lor ar trebui să se utilizeze cele mai bune informații disponibile.

(108) Afirmația se respinge. Comisia a utilizat datele furnizate de solicitant pentru vânzările UE și a confruntat datele respective cu datele verificate ale producătorilor incluși în eșantion. La cifrele respective s-au adăugat datele referitoare la importuri pentru a se stabili consumul din Uniune. Se consideră, prin urmare, că aceste date sunt fiabile.

([1]) Statistici lunare privind importurile, bazate pe date reale furnizate de autoritățile vamale din statele membre în temeiul articolului 14 alineatul (6) din regulamentul de bază privind produsele supuse măsurilor antidumping.

(109) RFPA a afirmat, de asemenea, că baza utilizată de Comisie pentru calcularea consumului total al Uniunii este minimalizată și că, potrivit unui raport publicat de un analist de piață independent, consumul crește în loc să scadă. Mai precis, datele extrase din acest raport privind cererea de FGAN și EGAN (nitrat de amoniu de tip exploziv) din Uniune pentru anul 2010 corespund datelor Comisiei în jurul a 7,1 milioane de tone, însă primele date cresc în loc să descrească în următorii ani.

(110) Această afirmație este nefondată întrucât Comisia a utilizat datele reale furnizate de solicitant care au fost parțial verificate plus datele statistice disponibile și consideră că aceste date sunt fiabile.

5.2. **Volumul, prețurile și cota de piață ale importurilor din Rusia**

(111) Volumul, cotele de piață și prețurile medii ale importurilor din Rusia ale produsului în cauză au evoluat după cum se prezintă în continuare:

Tabelul 2

Volumul importurilor (tone metrice), cotă de piață și prețuri

	2010	2011	2012	PAR
Volumul importurilor (tone)	164 658	134 060	200 542	199 604
Indice	*100*	*81*	*122*	*121*
Cotă de piață	2,3 %	2 %	3 %	3,1 %
Indice	*100*	*88*	*130*	*137*
Preț CIF mediu (EUR/tonă)	201	258	262	264
Indice	*100*	*128*	*130*	*131*

Sursa: Baza de date prevăzută la articolul 14 alineatul (6).

(112) Volumul importurilor din Rusia a crescut cu peste 20 % în cursul perioadei examinate. Cota lor de piață a crescut cu peste 30 % — de la 2,3 % în 2010 până la 3,1 % în cursul PAR. Prețurile CIF au evoluat de la 201 EUR/tonă până la 264 EUR/tonă pe parcursul perioadei examinate. Comparând prețurile de export CIF rusești medii către Uniune cu prețurile franco fabrică medii ale producătorilor din Uniune în cursul PAR, rezultă că prețurile rusești antrenează o subcotare a prețurilor Uniunii. Prețul de vânzare franco fabrică al producătorilor din Uniune incluși în eșantion către clienți independenți din Uniune în cursul PAR a fost de 303 EUR/tonă. Cu toate acestea, astfel cum se indică în secțiunea 3, aproape toți producătorii-exportatori care au vândut produsul în cauză în cursul PAR aveau angajamente privind prețul, iar prețurile lor de export către UE au fost stabilite de acele angajamente privind prețul care au stabilit prețuri de import minime. În consecință, aceste prețuri de export nu pot fi considerate a fi un indicator fiabil pentru realizarea unui calcul fiabil și semnificativ al subcotării.

(113) În urma informării părților, RFPA a remarcat că Comisia a realizat incorect calculul subcotării prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative, întrucât acesta necesită mai multe ajustări (pentru a ține cont de taxele vamale obișnuite, costurile ulterioare importului, diferențele legate de produs, de ambalaj și nivelul de comercializare). De asemenea, RFPA a remarcat că, în comparație cu o reexaminare anterioară efectuată în perspectiva expirării măsurilor din 2002, a existat o schimbare a metodologiei privind utilizarea ajustărilor. RFPA a mai sugerat că, pentru calculul subcotării, ar trebui să se utilizeze prețurile de vânzare la export către Uniune ale unui producător rus care nu beneficiază de un angajament, precum și prețurile de export ale unui producător rus scutit de taxele antidumping.

(114) În această privință, este suficient să se reamintească faptul că Comisia nu a realizat niciun calcul al subcotării prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative din motivele menționate în considerentul 112. Prin urmare, aceste afirmații sunt nefondate.

5.3. **Volumul, prețurile și cota de piață ale importurilor din alte țări terțe**

(115) Volumul importurilor din alte țări terțe în perioada examinată este prezentat în tabelul de mai jos. Următoarele tendințe în materie de cantitate și preț se bazează, de asemenea, pe datele Eurostat.

Tabelul 3

Volumul importurilor (tone metrice), cotă de piață și prețuri

		2010	2011	2012	PAR
Alte țări terțe	Volum în tone	348 100	312 043	295 139	285 962
	Indice	*100*	*90*	*85*	*82*
	Cotă de piață	4,85 %	4,68 %	4,41 %	4,50 %
	Indice	*100*	*96*	*91*	*93*
	Preț mediu (CIF)	201	270	279	275
	Indice	*100*	*134*	*139*	*137*

Sursa: Eurostat.

(116) NA se importă în principal din Ucraina, Georgia și Serbia. Măsurile antidumping împotriva importurilor din Ucraina au expirat în 2012. Volumul total al importurilor originare din alte țări terțe decât Rusia a scăzut; cota de piață a acestora a rămas, în general, stabilă pe parcursul perioadei examinate și a depășit cota de piață a importurilor ruse. Acest fenomen se poate explica prin scăderea consumului în cursul aceleiași perioade. Prețurile medii generale ale importurilor din alte țări au crescut în conformitate cu aceeași tendință a prețurilor rusești și a prețurilor Uniunii.

5.4. **Situația economică a industriei Uniunii**

(117) În conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, Comisia a examinat toți factorii și indicii economici care influențează situația industriei Uniunii.

(118) În scopul analizei prejudiciului, situația economică a industriei Uniunii este evaluată pe baza unor indicatori macroeconomici (producția, capacitatea de producție, rata de utilizare a capacității, volumul vânzărilor, cota de piață, creșterea economică, ocuparea forței de muncă, productivitatea și redresarea în urma practicilor de dumping anterioare) și a unor indicatori microeconomici (prețurile unitare medii, costul unitar, costurile cu forța de muncă, stocurile, rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capitaluri). Primii indicatori au la bază datele furnizate de solicitant în cererea inițială de reexaminare și în observațiile ulterioare, precum și statistici și se referă la toți producătorii cunoscuți din Uniune. Cei din urmă au la bază datele cuprinse în răspunsurile la chestionare formulate de producătorii din Uniune incluși în eșantion, care au fost verificate pe parcursul anchetei.

5.4.1. *Producția, capacitatea de producție și rata de utilizare a capacității*

(119) Actuala reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor a confirmat concluziile anchetelor anterioare, și anume că colectarea de date precise și fiabile referitoare la capacitate și la producția produsului în cauză este un demers complex. Îngrășământul solid se obține în instalația de formare a particulelor (turnul de granulare) după producția nitratului de amoniu topit/lichid printr-un proces de sinteză chimică. Substanța topită/lichidă poate fi utilizată pentru a produce produsul solid, dar și alte produse în aval, cum ar fi nitrocalcarul. În plus, produsul solid poate fi utilizat ca îngrășământ, dar și pentru scopuri industriale. Erorile statistice pot apărea din cauza existenței instalațiilor multifuncționale, care pot schimba rapid producția la sau de la alte îngrășăminte. O rată scăzută de utilizare a capacității pentru produsul în cauză este, prin urmare, un indicator mai puțin semnificativ al situației economice generale a industriei Uniunii.

(120) Având în vedere aceste avertismente, producția totală a Uniunii, capacitatea de producție și rata de utilizare a capacității au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 4

Producția, capacitatea de producție și rata de utilizare a capacității

	2010	2011	2012	PAR
Volumul producției (în tone)	6 963 753	6 877 806	7 143 611	6 911 630
Indice	*100*	*99*	*103*	*99*
Capacitatea de producție (în tone)	15 132 238	15 292 512	15 499 487	15 475 487
Indice	*100*	*101*	*102*	*102*
Rata de utilizare a capacității	46 %	45 %	46 %	45 %
Indice	*100*	*98*	*100*	*98*

Sursa: Informații primite de la solicitant, din răspunsurile la chestionarul de eșantionare și din răspunsurile verificate la chestionar.

(121) Producția produsului în cauză a industriei Uniunii a rămas relativ stabilă între 2010 și PAR, în jurul a 7 milioane de tone.

(122) Capacitatea de producție a rămas, de asemenea, în general stabilă pe parcursul întregii perioade. Capacitatea de producție raportată de industria Uniunii ține cont de capacitatea totală de producție de NA, nu numai pentru produsul în cauză, ci și pentru alte produse. Într-adevăr, rata reală de utilizare a capacității privind NA este în mod considerabil mai ridicată dacă se ține cont de aceste alte produse. De exemplu, pe baza datelor verificate ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion, rata de utilizare a capacității în cursul perioadei examinate a fost cu aproximativ 20 de puncte procentuale mai ridicată (de la 72 % în 2010 la 68 % în cursul PAR).

5.4.2. *Volumul vânzărilor, cota de piață și creșterea economică*

(123) Volumul vânzărilor industriei Uniunii pe piața Uniunii către clienți independenți și cota de piață au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 5

Volumul vânzărilor și cota de piață

	2010	2011	2012	PAR
Volumul vânzărilor pe piața Uniunii (în tone)	6 662 106	6 228 396	6 203 041	5 871 195
Indice	*100*	*93*	*93*	*88*
Cotă de piață	92,9 %	93,3 %	92,6 %	92,4 %
Indice	*100*	*100*	*100*	*99*

Sursa: Informații primite de la solicitant, din răspunsurile la chestionarul de eșantionare și din răspunsurile verificate la chestionar.

(124) Volumele vânzărilor pe piața Uniunii către clienți independenți a scăzut cu 12 % în cursul PAR în comparație cu volumele vândute în 2010. Această evoluție este în conformitate cu tendința generală a scăderii consumului pe piața Uniunii, pentru motivele explicate în considerentul 106.

(125) Având în vedere că atât vânzările, cât și consumul au scăzut în cursul perioadei examinate, cota de piață a industriei Uniunii a rămas în general stabilă și, prin urmare, industria Uniunii nu a înregistrat creștere economică.

5.4.3. *Ocuparea forței de muncă și productivitatea*

(126) Pe baza datelor verificate ale celor patru producători din Uniune incluși în eșantion, ocuparea forței de muncă și productivitatea au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 6

Ocuparea forței de muncă și productivitatea

	2010	2011	2012	PAR
Numărul de angajați	1 253	1 110	1 128	1 105
Indice	*100*	*89*	*90*	*88*
Productivitate (unitate/angajat)	2 390	2 616	2 648	2 579
Indice	*100*	*109*	*110*	*107*

Sursa: Răspunsurile verificate la chestionar.

(127) În cursul perioadei examinate, numărul de angajați ai celor patru societăți incluse în eșantion a scăzut (cu 12 % comparând 2010 și PAR). Întrucât această scădere a fost mai mare decât scăderea producției, productivitatea forței de muncă a producătorilor din Uniune incluși în eșantion, măsurată ca randament (tone) pe persoană angajată pe an, a crescut cu 7 % între 2010 și PAR.

5.4.4. *Amploarea marjei de dumping și redresarea în urma practicilor de dumping anterioare*

(128) Astfel cum s-a menționat în considerentul 52, Comisia nu a stabilit amploarea actuală a marjelor de dumping, întrucât prețurile de import rusești erau bazate pe angajamentele privind prețul minim și, prin urmare, erau nefiabile pentru a realiza o evaluare semnificativă a existenței probabilității continuării sau reapariției dumpingului, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor.

(129) Astfel cum au demonstrat marjele de profit actuale (tabelul 10) și cota mare de piață (tabelul 5), industria Uniunii s-a redresat în urma practicilor de dumping anterioare.

5.4.5. *Prețurile de vânzare și factorii care influențează prețurile practicate pe piața internă*

(130) Prețurile de vânzare unitare medii ponderate ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion către clienți independenți din Uniune au evoluat după cum urmează în cursul perioadei examinate:

Tabelul 7

Prețurile de vânzare din Uniune

	2010	2011	2012	PAR
Prețul de vânzare unitar franco fabrică mediu din Uniune (EUR/tonă)	204	291	305	303
Indice	*100*	*143*	*149*	*149*

	2010	2011	2012	PAR
Costul de producție unitar (EUR/tonă)	180-195 (*)	200	216	225
Indice		*100*	*108*	*113*

Sursa: Date verificate ale societăților incluse în eșantion.
(*) Costul de producție pentru 2010 este indicat ca interval deoarece nu acoperă întregul eșantion.

(131) Prețul de vânzare net mediu al producătorilor din Uniune incluși în eșantion a crescut în mod considerabil între 2010 și 2012, dar a scăzut ușor în cursul PAR.

(132) Costurile medii de producție au crescut de asemenea, în mare parte din cauza majorării costurilor gazelor naturale, care reprezintă principala materie primă.

5.4.6. *Costurile cu forța de muncă*

(133) Costurile medii cu forța de muncă ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 8

Costurile medii cu forța de muncă pe angajat

	2010	2011	2012	PAR
Salarii medii pe angajat (EUR)	31 909	37 764	40 938	41 736
Indice	*100*	*118*	*128*	*131*

Sursa: Date verificate ale societăților incluse în eșantion.

(134) Costurile medii cu forța de muncă pe angajat au avut o tendință crescătoare pe parcursul perioadei examinate. Cea mai semnificativă creștere a avut loc între 2010 și 2011, în timp ce între 2012 și PAR a fost de 3 puncte procentuale.

5.4.7. *Stocurile*

(135) Nivelurile stocurilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 9

Stocuri

	2010	2011	2012	PAR
Stocuri finale (în tone)	108 300	151 562	195 351	97 092
Indice	*100*	*140*	*180*	*90*
Stocuri finale ca procentaj din producție	1,56 %	2,20 %	2,73 %	1,40 %
Indice	*100*	*142*	*176*	*90*

Sursa: Date verificate ale societăților incluse în eșantion.

(136) În primă instanță, stocul final a crescut considerabil în 2011 și 2012 în comparație cu 2010, după care a scăzut cu 10 % în cursul PAR în comparație cu 2010. În comparație cu nivelul producției, stocul final a urmat aceleași tendințe din 2010 până la PAR.

5.4.8. *Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capitaluri*

(137) Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 10

Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor

	2010	2011	2012	PAR
Rentabilitatea vânzărilor în Uniune către clienți independenți (% din cifra de afaceri generată de vânzări)	11,7 %	20,8 %	17,6 %	14,4 %
Indice	*100*	*178*	*150*	*123*
Fluxul de lichidități (EUR)	95 605 038	196 626 207	182 421 560	173 543 772
Indice	*100*	*195*	*191*	*182*
Investițiile (EUR)	35 761 804	31 532 218	28 032 159	34 502 327
Indice	*100*	*88*	*78*	*96*
Randamentul investițiilor	28,1 %	61 %	53,3 %	44,7 %
Indice	*100*	*217*	*190*	*159*

Sursa: Date verificate ale societăților incluse în eșantion.

(138) Comisia a determinat rentabilitatea producătorilor din Uniune incluși în eșantion prin exprimarea profitului net înainte de impozitare realizat din vânzarea produsului similar către clienți independenți din Uniune ca procentaj din cifra de afaceri generată de aceste vânzări.

(139) Pe parcursul perioadei examinate, rentabilitatea producătorilor din Uniune incluși în eșantion a crescut de la 11,7 % în 2010 până la 14,4 pe parcursul PAR. În această privință, reclamantul a afirmat că profitul țintă pentru analiză ar trebui să țină cont de necesitatea pentru o astfel de industrie cu investiții masive de capital să obțină o rentabilitate a capitalului angajat (ROCE) satisfăcătoare, pe măsura așteptărilor investitorilor. Această afirmație nu a putut fi acceptată deoarece profitul-țintă pentru analiză trebuie limitat la profitul pe care industria Uniunii ar putea aștepta să îl obțină în condiții de concurență normale, în absența importurilor care fac obiectul unui dumping.

(140) Fluxul de lichidități net reprezintă capacitatea producătorilor din Uniune de a-și autofinanța activitățile. Fluxul de lichidități a crescut între 2010 și PAR cu 82 %, deși în cursul PAR a fost puțin mai scăzut decât în 2011 și 2012 (cu 13 și, respectiv, 5 puncte procentuale mai scăzut).

(141) Investițiile au urmat o tendință descrescătoare. Scăderea a fost mai semnificativă în 2011 și 2012, dar s-a ridicat doar la minus 4 % în cursul PAR în comparație cu 2010. Investițiile au fost legate în principal de asigurarea conformității cu cerințele din ce în ce mai stricte privind mediul.

(142) Randamentul investițiilor reprezintă profitul în procentaj din valoarea contabilă netă a investițiilor. Acesta a urmat în linii mari tendința rentabilității pe parcursul întregii perioade examinate.

(143) Ancheta nu a evidențiat niciun fel de dificultăți în a atrage capital pentru producătorii din Uniune incluși în eșantion.

5.5. **Concluzie privind situația industriei Uniunii**

(144) Regulamentul (CE) nr. 661/2008 a concluzionat că situația economică a industriei Uniunii era neprejudiciabilă și că existența măsurilor antidumping împotriva importurilor produsului în cauză din Rusia reprezenta motivul principal pentru o astfel de situație pozitivă.

(145) Concluziile prezentei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor confirmă concluziile trase în urma anchetei anterioare. Între 2010 și PAR, indicatorii economici au fost la fel de pozitivi. Consumul Uniunii a scăzut, iar importurile din Rusia au crescut, însă industria Uniunii a reușit să păstreze o cotă de piață semnificativă și să își sporească rentabilitatea, deși profiturile din 2012 și din cursul PAR au fost mai scăzute decât în 2011, indicând astfel o tendință descrescătoare. Costurile de producție au crescut, în special din cauza majorării prețurilor gazelor naturale (principala materie primă pentru producția produsului în cauză), însă prețurile de vânzare au crescut de asemenea și au permis industriei Uniunii să atingă un nivel solid de rentabilitate.

(146) Conform explicațiilor prezentate în considerentul 119 și următoarele, datele privind rata de utilizare a capacității nu pot fi utilizate ca bază pentru a trage concluzii decisive referitoare la situația industriei Uniunii și, per ansamblu, se poate concluziona că în general industria Uniunii se află într-o situație solidă, nesuferind prejudicii din cauza exporturilor rusești de NA datorită existenței măsurilor antidumping.

(147) În urma informării părților, RFPA și reprezentanții autorităților ruse au susținut că situația pozitivă a industriei Uniunii, inclusiv exporturile sale către țări terțe, susțin concluzia imposibilității reapariției prejudiciului material. Comisia consideră, totuși, că actuala situație economică pozitivă a industriei Uniunii, inclusiv volumul său de vânzări la export către țări terțe, nu exclude în mod automat posibilitatea ca situația să se schimbe în viitor, în cazul în care se permite expirarea măsurilor aflate în vigoare.

6. PROBABILITATEA REAPARIȚIEI PREJUDICIULUI

(148) Pentru a evalua probabilitatea reapariției prejudiciului în cazul în care se permite expirarea măsurilor aflate în vigoare în prezent, a fost analizat impactul potențial al exporturilor rusești asupra pieței și industriei Uniunii, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază.

(149) Analiza s-a axat pe tendințele consumului pieței Uniunii, capacitățile neutilizate, fluxurile comerciale, atractivitatea pieței Uniunii și pe comportamentul în materie de prețuri al producătorilor ruși.

6.1. Consumul în Uniune

(150) Consumul produsului în cauză în Uniune a scăzut cu 11 % în PAR, în comparație cu anii precedenți. Această reducere a consumului produsului în cauză este antrenată de utilizarea altor îngrășăminte, de utilizarea mai eficientă a NA de către fermieri și de preocupările în materie de siguranță și securitate. Prin urmare, industria Uniunii concurează cu produsele rusești pe o piața aflată în declin. În schimb, acest lucru ar putea exercita o presiune descendentă asupra prețurilor.

(151) În urma informării părților și astfel cum s-a menționat în considerentul 109, RFPA nu a fost de acord cu concluzia potrivit căreia consumul produsului în cauză în UE va scădea în viitor. Cu toate acestea, raportul menționat de RFPA sugerează o redresare marginală a cererii de îngrășăminte pe bază de azot, dar nu neapărat o creștere a consumului produsului în cauză. Cerințele din ce în ce mai stricte în materie de mediu și siguranță care se aplică în cazul depozitării nitratului de amoniu, alături de nivelul de maturitate atins de anumite piețe și tehnicile de răspândire a acestuia din ce în ce mai eficiente indică faptul că, chiar și în cazul creșterii consumului de îngrășăminte și în special a consumului de îngrășăminte pe bază de azot, consumul produsului în cauză nu va crește în viitorul apropiat. Prin urmare, această afirmație se respinge.

6.2. Capacitatea neutilizată, fluxurile comerciale, atractivitatea pieței Uniunii și comportamentul în materie de prețuri

(152) Comisia a determinat în cursul PAR capacitatea neutilizată din Rusia, care se ridică la peste 16,9 % din întregul consum din Uniune al produsului în cauză (a se vedea considerentele 73-74). După PAR, această capacitate a mai crescut, iar în prezent este estimată a fi în jur de 24,3 % din consumul Uniunii.

(153) În absența măsurilor, această capacitate neutilizată ar fi utilizată, după toate probabilitățile, pentru a produce cantități suplimentare substanțiale de NA pentru export către Uniune. Producătorii ruși exportă deja jumătate din producția lor către țări terțe. Se preconizează că consumul intern al Rusiei va crește în viitor numai cu 3 % pe an. Prețurile de export rusești către piețe din țări terțe sunt considerabil mai mici decât prețurile actuale din Uniune. Dacă prețurile de pe piața Uniunii ar rămâne la un nivel considerabil peste prețurile de pe respectivele piețe din țări terțe, după expirarea măsurilor, producătorii ruși vor avea un stimulent puternic nu numai de a-și utiliza capacitatea neutilizată pentru piața Uniunii, ci și de a-și reorienta o parte dintre exporturile actuale dinspre țări terțe spre piața Uniunii.

(154) În plus, există limite pentru exporturile rusești suplimentare către țări terțe. Unele dintre probabil cele mai mari piețe de export de NA (China, SUA și Australia) sunt inaccesibile exporturilor rusești (a se vedea considerentul 85). Posibila stabilire a unor taxe zero pentru doi producători ruși timp de un an în SUA (a se vedea considerentul 86) nu ar putea antrena o reorientare semnificativă a exporturilor rusești către SUA, întrucât prețurile gazelor naturale practicate pe piața internă a SUA au scăzut și se așteaptă să rămână la un nivel scăzut din cauza creșterii explorării gazelor naturale de șist și a restricțiilor existente la export pentru gazele naturale de șist, care mențin scăzut prețul gazelor naturale practicat pe piața internă a SUA (a se vedea tot considerentul 86). Piața chineză continuă, și ea, să rămână închisă pentru importurile de NA. Se preconizează că consumul de NA de pe actualele piețe de export rusești (în mare parte America Latină și în special Brazilia) va crește, însă actuala capacitate neutilizată rusească este de peste două ori mai mare decât creșterea preconizată a consumului de pe piețele respective și este improbabil ca acest consum suplimentar preconizat să fie preluat (numai) de producătorii ruși. Mai multe piețe tradiționale de destinație pentru exporturile rusești — precum Egipt, Turcia, Peru și Brazilia — își creează, de asemenea, propria capacitate de producție de NA sau de alte îngrășăminte pe bază de azot (a se vedea considerentul 87).

(155) În orice caz, piața Uniunii este mai atractivă decât America Latină datorită proximității geografice și a existenței unor canale de distribuție bine stabilite. Într-adevăr, costurile considerabil mai reduse ale transportului de mărfuri ar aduce un profit mai mare exportatorilor ruși care, dacă li se oferă opțiunea, vor prefera să vândă către Uniune, cu condiția ca nivelul prețurilor din Uniune să rămână mai ridicate decât în țările terțe.

(156) Comisia a determinat prețul neprejudiciabil în cursul PAR pentru industria Uniunii prin adăugarea la costul de producție (stabilit pe baza datelor verificate ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion prezentate în tabelul 7) a costurilor VAG și a profitului-țintă.

(157) Pe baza datelor verificate ale celor patru producători din Uniune incluși în eșantion, costurile VAG se situează între 5 și 8 % din costurile de producție, iar profitul-țintă pentru această industrie este de 8 %, astfel cum s-a stabilit în cadrul unei anchete anterioare ([1]).

(158) Pe baza cifrelor respective, în cursul PAR, prețul neprejudiciabil pentru industria Uniunii este cuprins între 257 EUR/tonă și 264 EUR/tonă.

(159) Comisia remarcă faptul că unul dintre cei doi producători-exportatori ruși care au făcut obiectul unui angajament privind prețul în cursul PAR au vândut produsul în cauză la un preț mai mare decât prețul de import minim prevăzut în angajament. Pe de altă parte, al doilea producător-exportator — care a făcut obiectul angajamentului numai pentru o perioadă limitată în cursul PAR — a vândut sub prețul de import minim. În aceste circumstanțe, este neclar modul în care își vor stabili prețurile în cazul în care angajamentele expiră odată cu taxele antidumping. De asemenea, se observă că, în cursul PAR, cantitățile implicate pentru acești doi producători-exportatori nu au fost semnificative. În plus, trebuie avută în vedere probabilitatea ca ceilalți producători ruși să reintre pe piața UE în absența măsurilor, ceea ce ar crește presiunea prețului competitiv asupra pieței, inclusiv asupra celor doi producători-exportatori pentru care au fost în vigoare angajamente în cursul PAR.

(160) Unul dintre elementele decisive pentru evaluarea probabilității reapariției prejudiciului este reprezentat de prețurile la care s-ar putea face exporturile suplimentare din partea societăților care nu fac obiectul unui angajament privind prețul. În cursul PAR, prețurile de export rusești către țări terțe au fost în medie de 201 EUR/tonă, adică cu 34 % mai mici decât prețul mediu actual la care vând în Uniune producătorii din Uniune. Respectivele prețuri de export rusești se află, astfel cum se specifică în considerentul 58, la un nivel sustenabil. Este posibil ca, în absența măsurilor antidumping, exporturile rusești din partea societăților care nu fac obiectul unui angajament privind prețul să intre pe piața Uniunii la un nivel mediu al prețului sub cel al prețurilor de import din țări terțe și, de asemenea, sub cel al importurilor din Rusia în temeiul angajamentului, care se află la limita superioară a prețului neprejudiciabil vizat al industriei Uniunii. În caz contrar, nu și-ar putea crește cota de piață. Întrucât nivelul actual al prețului importurilor rusești care fac în prezent obiectul angajamentului privind prețul pentru unul dintre producătorii-exportatori corespunde limitei superioare a nivelului neprejudiciabil al prețului, Comisia consideră, pe baza informațiilor de care dispune la acest moment, că există probabilitatea ca respectivele importuri suplimentare să fie realizate la un nivel prejudiciabil. Fără a aduce atingere nivelului actual al profitului industriei Uniunii, astfel de prețuri probabile ar pune în pericol capacitatea industriei Uniunii de a obține profitul normal pe care l-ar putea aștepta în absența importurilor care fac obiectul unui dumping.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 658/2002 al Consiliului, considerentele 97-98 (JO L 102, 18.4.2002, p. 1).

(161) În urma informării părților, RPFA a susținut că comparația dintre prețurile de export rusești către țări terțe și prețurile Uniunii este lipsită de sens, întrucât o comparație ar trebui făcută între vânzările către aceleași piețe și cu ajustările corespunzătoare pentru taxe, nivelul de comercializare etc.

(162) Această afirmație nu poate fi acceptată. Comisia nu afirmă că, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor, exporturile rusești ar antrena o subcotare cu 34 % a prețurilor Uniunii. Comisia consideră că există probabilitatea ca nivelurile prețurilor la care exporturile rusești vor intra în Uniune în absența măsurilor ar fi sub costul de producție al Uniunii plus o marjă de profit rezonabilă și, prin urmare, ar fi prejudiciabile. Aceste niveluri ale prețurilor ar fi în continuare mai atractive pentru exportatorii ruși decât nivelul actual al prețurilor de vânzare către piețe terțe. Prin urmare, este posibil să aibă loc o abatere de la fluxurile comerciale actuale.

(163) De asemenea, ancheta a demonstrat că probabil costul de producție actual și, prin urmare, prețul neprejudiciabil actual nu vor scădea pe termen scurt, având în vedere tendința de creștere a costului de producție pe parcursul perioadei examinate (a se vedea tabelul 7). Într-adevăr, ancheta nu a scos la lumină niciun indiciu că această tendință s-ar putea schimba.

(164) În urma informării părților, RFPA a subliniat că în ziua anterioară informării furnizase informații cu privire la scăderea costurilor gazelor naturale în Uniune. RFPA a menționat în special datele furnizate de o publicație importantă de pe piața îngrășămintelor care a comparat prețurile centrale ale UE mai degrabă cu prețurile pieței neerlandeze a gazelor naturale „Title Transfer Facility" (TTF) decât cu prețurile Waidhaus nereprezentative. RFPA a citat și prețurile SUA ale gazelor naturale și raportul întocmit de Yara international pentru primul trimestru al anului 2014 pentru investitorii săi, unde se menționează că societatea se confruntă cu o scădere semnificativă a costurilor gazelor naturale.

(165) Comisia observă că în studiul economic prezentat de unele asociații de fermieri (a se vedea secțiunea 7 de mai jos privind interesul Uniunii) se specifică următoarele: „[p]rețurile gazelor naturale din Uniune sunt mai mari decât în majoritatea celorlalte regiuni și se preconizează o creștere a acestora în viitorul apropiat". În ceea ce privește scăderea costurilor gazelor naturale anunțată de Yara international, acesta este un caz aparte deoarece grupul Yara este un grup multinațional cu acces la mai multe surse de gaze naturale ieftine din afara Uniunii. Alți producători ai produsului în cauză și în special cei situați în regiunile estice ale Uniunii se bazează pe gazele naturale rusești. Prin urmare, Comisia consideră, în continuare, că nu există nicio dovadă convingătoare care să ateste faptul că prețurile gazelor naturale pentru producătorii din Uniune vor scădea în mod semnificativ în viitorul apropiat.

6.3. **Impactul volumului estimat de importuri și efectele asupra prețurilor în cazul abrogării măsurilor**

(166) Întrucât NA rusesc ar fi exportat pe piața Uniunii în volume considerabile și la un nivel prejudiciabil al prețului, producătorii din Uniune ar fi obligați să își reducă prețurile pentru a-și menține volumele de vânzări și cotele de piață. Într-adevăr, NA este un produs de tip marfă în cazul căruia concurența în rândul diferiților producători se bazează în mod preponderent pe preț.

(167) În urma informării părților, RFPA a afirmat că ar trebui avute în vedere presupusele bariere tehnice în calea comerțului pentru intrarea NA rusesc în Uniune, și anume interdicția la vânzări (în Germania) sau reglementarea strictă a depozitării NA din unele dintre celelalte state membre. În măsura în care aceste limitări se aplică atât exportatorilor din țări terțe, cât și producătorilor din Uniune în mod nediscriminatoriu, Comisia consideră că această afirmație ar trebui respinsă.

6.4. **Concluzii**

(168) Având în vedere concluziile anchetelor, capacitatea neutilizată asociată cu creșterea modestă a consumului din Rusia, capacitatea limitată de a crește exporturile către țări terțe și atractivitatea pieței Uniunii, se consideră că abrogarea măsurilor ar putea avea ca rezultat reapariția importurilor din Rusia care fac obiectul unui dumping.

(169) Ancheta a indicat, de asemenea, că industria Uniunii se află în prezent într-o situație neprejudiciabilă. Cu toate acestea, nu există indicii că această situație pozitivă va fi sustenabilă în cazul în care se permite expirarea măsurilor. Din contră, potrivit analizei de piață furnizate de solicitant, prețurile pieței de NA au ajuns în prezent la cel mai înalt nivel și în punctul superior al ciclului economic. Se preconizează că ciclul economic, precum și prețurile vor scădea. Mai precis, după ce au crescut constat în fiecare an începând din 2009, în prezent prețurile par să scadă. Prin urmare, nivelul prețului și al profitului atins de industria Uniunii pe parcursul perioadei examinate nu va fi atins în viitorul apropiat. În același timp, costurile de producție vor rămâne stabile sau vor mai crește, reducând astfel marja de profit a industriei Uniunii. În acest context și având în vedere scăderea consumului din Uniune, un val de importuri în cantități semnificative la prețuri subcotate va exercita o presiune puternică asupra prețurilor de vânzare ale industriei și va provoca pierderea unei cote de piață semnificative a acesteia. După toate probabilitățile, acest fapt va cauza în mod inevitabil reapariția prejudiciului material.

(170) În urma informării părților, RFPA a criticat încrederea Comisiei în analiza de piață furnizată de solicitant și a menționat că nivelurile anticipate ale prețurilor pentru perioada 2017-2018 vor fi similare prețurilor din 2010 și mai ridicate decât prețurile din anii anteriori. RFPA a remarcat, de asemenea, că în 2010 rentabilitatea medie a industriei Uniunii era peste profitul-țintă (la 12,8 %) și că raportul trimestrial al Yara International pentru 2014 prezintă o perspectivă promițătoare.

(171) Natura prospectivă a unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor face dificilă extragerea unor concluzii asupra estimărilor legate de nivelurile prețurilor în 2017 și în anii următori. Analiza de piață independentă indică, totuși, că se preconizează că nivelurile prețurilor pentru produsul în cauză vor scădea în următorii doi ani. Acest lucru, alături de creșterea preconizată a costurilor de producție, va reduce, după toate probabilitățile, profitul obținut în prezent de industria Uniunii. Această concluzie prospectivă rămâne valabilă, cu toate că, în cursul PAR și al perioadei examinate, nivelul profiturilor obținute de industria Uniunii a fost mai ridicat decât profitul-țintă de 8 % stabilit în cadrul unei anchete anterioare. În această privință, faptul că reexaminarea efectuată în perspectiva expirării măsurilor care a pus capăt măsurilor antidumping împotriva importurilor de uree din Rusia nu a identificat nicio probabilitate a reapariției prejudiciului nu este relevant, întrucât fiecare caz ar trebui evaluat în funcție de meritele și caracteristicile sale. În plus, prezentarea privind primul trimestru al anului 2014 realizată de Yara International pentru investitorii săi nu vizează în mod specific produsul în cauză și nu ar trebui considerată drept argument pentru previziunile industriei Uniunii legate de produsul în cauză. Prin urmare, această afirmație se respinge.

(172) Reprezentanții autorităților ruse și RFPA au susținut că Comisia nu a prezentat dovezi concludente pentru a susține concluzia că, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor aflate în vigoare, va exista o reapariție a importurilor produsului în cauză care fac obiectul unui dumping, ceea ce va provoca reapariția prejudiciului pentru industria Uniunii.

(173) RFPA a susținut, de asemenea, că Comisia nu a stabilit o legătură de cauzalitate între încetarea măsurilor și probabilitatea reapariției prejudiciului. Dimpotrivă, elementele externe menționate în documentul de informare a părților (scăderea consumului, scăderea prețurilor, creșterea costurilor de producție, rata scăzută de utilizare a capacității) par a fi cauza reapariției probabile a prejudiciului.

(174) Comisia nu este de acord cu această evaluare. Probabilitatea reapariției prejudiciului, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor, este justificată în mare parte de reapariția probabilă a exporturilor din Rusia care fac obiectul unui dumping, în volume semnificative și la un nivel al prețului care, deși este în continuare rentabil pentru exportatorii ruși, va fi mai scăzut decât prețurile din Uniune. Menționând câțiva factori externi în evaluarea sa generală, Comisia doar a identificat alți factori care ar putea avea un impact asupra pieței Uniunii în următorii ani și, prin urmare, asupra situației industriei Uniunii, însă nu anulează valabilitatea concluziei existenței probabilității reapariției dumpingului prejudiciabil, în cazul în care se permite expirarea măsurilor.

7. **INTERESUL UNIUNII**

(175) În conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă menținerea măsurilor antidumping existente împotriva Rusiei ar fi împotriva interesului Uniunii în ansamblu. Identificarea interesului Uniunii s-a bazat pe evaluarea diferitelor interese implicate, inclusiv cele ale industriei Uniunii, ale importatorilor și ale utilizatorilor.

(176) Toate părțile interesate au avut posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere în temeiul articolului 21 alineatul (2) din regulamentul de bază.

(177) În cadrul anchetei inițiale, instituirea de măsuri a fost considerată ca nefiind contrară interesului Uniunii. Întrucât această anchetă reprezintă o reexaminare, iar măsurile sunt în vigoare din 1995, analiza permite, prin urmare, evaluarea oricărui impact negativ anormal asupra părților vizate de măsurile antidumping în vigoare.

(178) Pe această bază, s-a examinat dacă, în pofida concluziilor privind probabilitatea reapariției dumpingului și probabilitatea reapariției prejudiciului, există motive solide pentru a se concluziona că menținerea măsurilor existente nu este în interesul Uniunii.

7.1. **Interesul industriei Uniunii**

(179) Măsurile existente au contribuit la o reducere semnificativă a importurilor din Rusia care fac obiectul unui dumping și au ajutat industria Uniunii. S-a constatat că industria Uniunii se află într-o situație economică solidă, demonstrată în special de profiturile continue. Totuși, este important de observat că unii producătorii din Uniune au deja profituri semnificativ mai mici decât profitul mediu obținut de industria Uniunii și chiar mai mici decât profitul-țintă de 8 %.

(180) Dacă s-ar permite expirarea măsurilor, industria Uniunii se va confrunta, după toate probabilitățile, cu o creștere a concurenței neloiale din partea producătorilor ruși. Încetarea măsurilor ar duce, fără nicio îndoială, la o deteriorare rapidă a situației sale economice. Prin urmare, încetarea măsurilor nu este în interesul industriei Uniunii.

7.2. **Interesul importatorilor**

(181) În cursul anchetei anterioare, s-a stabilit că impactul instituirii măsurilor nu era de natură să afecteze în mod grav situația importatorilor și utilizatorilor din Uniune. EFIA s-a anunțat ca parte interesată și a solicitat să se permită expirarea măsurilor pentru mai multe motive, după cum urmează:

— măsurile sunt în vigoare de aproape 20 de ani și au obținut efectul dorit de protejare a producătorilor Uniunii;

— datorită creșterii consumului intern al Rusiei, nu există niciun risc ca produsele rusești să fie reorientate către Uniune;

— accesul la surse de aprovizionare variate pentru a crește opțiunile este în interesul utilizatorilor.

(182) Aceste argumente ar trebui să fie respinse. Este adevărat că industria Uniunii nu suferă, în prezent, niciun prejudiciu material. Însă, în cadrul unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, întrebarea la care trebuie să se răspundă este ce s-ar întâmpla în viitor, dacă s-ar permite expirarea măsurilor. În acest sens, performanța actuală a industriei Uniunii poate fi utilizată ca indiciu decisiv privind ceea ce s-ar putea întâmpla în viitor numai în măsura în care permite evaluarea nivelului prețului neprejudiciabil.

(183) Importatorii și operatorii comerciali din Uniune au acces la o serie de surse din interiorul și din afara Uniunii, inclusiv Rusia. Rusia este singura țară împotriva căreia există măsuri în vigoare.

7.3. **Interesul utilizatorilor**

(184) S-au făcut cunoscute mai multe asociații de utilizatori. Totuși, unele dintre acestea nu au solicitat decât să fie recunoscute ca părți interesate și nu au adoptat o anumită poziție cu privire la interesul Uniunii. Două asociații naționale și-au exprimat punctul de vedere că, după ce au fost în vigoare timp de atât de mulți ani, menținerea măsurilor existente nu mai este în interesul lor.

(185) Motivele menționate au fost:

— impactul mare al îngrășămintelor asupra costurilor de producție ale fermierilor (între 7 % și până la 42 % din costurilor lor variabile, în funcție de tipul de culturi);

— posibilitatea de a cumpăra îngrășăminte la un preț cu 15-20 EUR mai scăzut decât prețul perceput de producătorii din Uniune;

— posibilitatea de a avea acces la un produs puțin diferit (se spune că granulele rusești sunt puțin mai mici decât granulele produse în Uniune și din acest motiv sunt adecvate pentru utilizarea în anumite producții); și

— posibilitatea a de a avea acces la mai mulți furnizori, intensificând astfel concurența și evitând pozițiile de oligopol și fixarea prețurilor.

(186) Aceste argumente nu pot fi acceptate pentru aceleași motive menționate în considerentele 182 și 183. Comisia nu are cunoștință de nicio practică neconcurențială în rândul producătorilor Uniunii, care concurează liber pe piața Uniunii.

(187) Niciun fermier nu a răspuns la chestionarul utilizatorilor. Prin urmare, impactul exact al îngrășămintelor în ansamblu și în special al NA asupra costurilor de producție ale fermierilor nu a putut fi verificat. Astfel, presupusul impact pozitiv important al prețurilor mai mici ale NA asupra costurilor de producție ale fermierilor nu a putut fi confirmat. Cu toate acestea, pe baza informațiilor aflate la dispoziția Comisiei, NA constituie doar aproximativ 21 % din totalul consumului Uniunii de toate îngrășămintele cu conținut de azot (nitrat de amoniu, nitrocalcar, uree, soluție de nitrat de amoniu și uree, NPK/NP/NK etc.) ([1]). Având în vedere că există și alte îngrășăminte (conținând niveluri mai ridicate de potasiu și fosfat), proporția de NA din totalitatea îngrășămintelor utilizate de fermierii din Uniune este estimată a fi chiar mai mică de 21 %. În consecință, este rezonabil să se concluzioneze că impactul actualelor măsuri aflate în vigoare asupra fermierilor din Uniune, în ansamblu, nu este semnificativ.

([1]) *Sursa:* http://www.fertilizerseurope.com/fileadmin/user_upload/publications/statistics_publications/Stat_website.pdf

(188) În plus, chiar dacă accesul pe termen foarte scurt la îngrășăminte mai ieftine ar putea părea a fi în interesul fermierilor, pe termen scurt/mediu există probabilitatea reapariției prejudiciului pentru industria Uniunii, cu riscul ca unii dintre producătorii mai vulnerabili din Uniune situați în anumite regiuni ale Uniunii să își înceteze activitatea. Prin urmare, în viitor ar exista chiar mai puține opțiuni în materie de furnizori pentru utilizatori/fermieri, care ar putea deveni dependenți de exporturile rusești, ale căror prețuri ar putea crește într-un astfel de scenariu.

(189) O asociație a utilizatorilor a prezentat un studiu realizat de un consultant economic independent conform căruia încetarea măsurilor aflate în vigoare ar avea ca rezultat o scădere a prețului îngrășămintelor din Uniune spre beneficiul utilizatorilor, o creștere limitată a volumelor importurilor și un impact negativ ușor asupra producătorilor din Uniune, care ar fi oricum compensat de marjele de profit solide de care beneficiază în prezent. Cu toate acestea, trebuie observat că unele dintre presupunerile menționate de evaluarea din studiul economic respectiv nu corespund concluziilor anchetei. Ancheta a stabilit că prețurile de export ale NA din Rusia către țări terțe este mai mic decât prețul estimat în studiul economic. În mod similar, capacitatea rusă stabilită și valorile potențiale ale consumului intern sunt diferite de cele utilizate pentru simulările impactului eliminării măsurilor. Prin urmare, evaluarea realizată în cadrul studiului nu este complet fiabilă pentru a trage concluzii decisive.

(190) În urma informării părților, mai multe asociații ale fermierilor au solicitat o audiență la Comisie și au prezentat o versiune ușor revizuită a studiului menționat în considerentul precedent, care ține cont de datele furnizate de Comisie în documentul de informare a părților.

(191) Studiul revizuit pare să confirme presupunerea Comisiei că prețul de export rusesc ar scădea la un nivel similar prețurilor rusești practicate pe piața internă, și anume 221 EUR/tonă. Acest lucru va forța producătorii din Uniune să își reducă prețurile pentru a nu pierde cotele de piață.

(192) Reprezentanții fermierilor au explicat situația dificilă în care se află, în care concurează cu producători de produse agricole din țări terțe fără a fi protejați de o taxă antidumping, spre deosebire de producătorii produsului în cauză din Uniune. Ei se așteaptă ca, în cazul în care se permite expirarea măsurilor, prețul produsului în cauză să scadă, iar consecințele negative pentru producătorii din Uniune să fie compensate de beneficiile pentru fermieri, o categorie de utilizatori care asigură locuri de muncă pentru milioane de persoane din Uniune. De asemenea, reprezentanții fermierilor au menționat că, în cazul în care prețul produsului în cauză ar scădea, ei ar cumpăra produsul în cauză în locul altor îngrășăminte mai puțin costisitoare, însă mai poluante, cum ar fi ureea și soluțiile de uree și nitrat de amoniu. Acest demers ar fi benefic pentru mediu. Ei au sugerat că, în cazul în care măsurile vor fi menținute, acestea ar trebui să fie suspendate [similar situației dintr-o altă anchetă privind importurile de silicomangan din China, Kazahstan și Ucraina ([1])].

(193) Comisia a analizat cu atenție argumentele prezentate de asociațiile fermierilor. Este de necontestat faptul că fermierii din Uniune au acces la produsul în cauză fabricat de producătorii din Uniune și de producători din țări terțe alții decât producătorii-exportatori ruși. Dar, mai presus de toate, astfel cum s-a confirmat în cadrul audierii care a avut loc la data de 19 iunie 2014 și contrar presupunerii din studiul economic, nu există nicio garanție că orice potențială scădere inițială a prețului produsului în cauză (în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor) ar fi transferată către utilizatorii finali. Foarte adesea, atunci când fermierii achiziționează produsul în cauză, ei îl cumpără de la distribuitori și nici măcar nu cunosc originea acestuia, atât timp cât îndeplinește cerințele lor (din punctul de vedere al dimensiunii granulelor și microgranulelor etc.). Prin urmare, dacă s-ar permite expirarea măsurilor, este foarte probabilă reapariția prejudiciului pentru producătorii produsului în cauză din Uniune, însă nu există nicio garanție ca va exista vreun beneficiu pentru utilizatori.

(194) Măsurile antidumping împotriva importurilor produsului în cauză au fost în vigoare timp de mulți ani, fără a genera costuri disproporționate pentru fermieri care să le fi putut pune în pericol existența. În cadrul analizei interesului Uniunii se evaluează proporționalitatea menținerii măsurilor, ținând cont de interesele diverse și uneori contradictorii. Menținerea măsurilor este în interesul producătorilor din Uniune, în timp ce abrogarea acestora ar duce la încetarea activității multora dintre ei. Deci, din perspectiva proporționalității, întrucât Comisia nu deține probe că fermierii ar suporta costuri disproporționate din cauza măsurilor, menținerea măsurilor este în interesul Uniunii. În orice caz, fermierii au recunoscut că ar prefera să aibă mai multe surse de aprovizionare și că dispariția industriei Uniunii nu ar fi în interesul lor.

(195) În cele din urmă, astfel cum se menționează în considerentul 193, nu există dovezi care să ateste faptul că eliminarea măsurilor ar duce la o scădere a prețului NA care ar fi transferată utilizatorilor, permițând trecerea la NA de la alte îngrășăminte mai poluante. Prin urmare, presupusul efect pozitiv asupra mediului nu este întemeiat. În

([1]) JO L 317, 5.12.2007, p. 5.

orice caz, orice efect pozitiv posibil asupra mediului nu ar avea o asemenea amploare încât să fie contrar interesului general al Uniunii de a menține măsurile. În ceea ce privește sugestia de a suspenda măsurile, aceasta nu se poate pune în aplicare deoarece, în acest caz, nu ar fi îndeplinită cerința juridică prevăzută la articolul 14 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(196) În lumina celor de mai sus, Comisia concluzionează că încetarea măsurilor nu ar fi în interesul utilizatorilor sau că cel puțin beneficiile suplimentare de care s-ar bucura utilizatorii nu ar fi mai importante decât costurile suplimentare aduse industriei Uniunii.

7.4. **Concluzie privind interesul Uniunii**

(197) Având în vedere considerentele 179-195, se consideră, în concluzie, că nu există motive imperioase legate de interesul Uniunii împotriva menținerii actualelor măsuri antidumping.

8. **MĂSURI ANTIDUMPING DEFINITIVE**

(198) Toate părțile au fost informate cu privire la faptele și motivele principale pe baza cărora se intenționează să se recomande menținerea măsurilor în vigoare. De asemenea, s-a acordat părților un termen pentru a-și prezenta observațiile în urma respectivei informări. Declarațiile și observațiile au fost luate în considerare în mod corespunzător atunci când au fost întemeiate.

(199) În urma informării părților, un producător rus care nu a fost selectat pentru eșantionare a solicitat Comisiei să deschidă negocieri privind un angajament și a sugerat un preț minim și un plafon cantitativ. Cu toate acestea, nu există niciun temei legal în regulamentul de bază pentru acceptarea unei oferte de angajament în contextul unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, întrucât forma măsurilor nu poate fi schimbată. Producătorul rus în cauză ar putea depune o cerere de reexaminare intermediară în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, în cazul în care consideră că se îndeplinesc condițiile pentru o astfel de reexaminare.

(200) În urma informării părților, Grupul Acron a solicitat Comisiei să încheie procedura în ceea ce îl privește, întrucât Acron s-ar afla într-o altă situație decât ceilalți producători ruși. Cu toate acestea, concluziile reexaminării indică faptul că Acron se află în aceeași situație ca ceilalți producători ruși. În plus, articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază nu oferă niciun temei legal pentru a face diferențe între diferiții producători-exportatori.

(201) Prin urmare, având în vedere concluziile referitoare la probabilitatea continuării sau reapariției dumpingului și a prejudiciului, rezultă că — în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază — măsurile antidumping aplicabile importurilor de nitrat de amoniu originar din Rusia instituite prin Regulamentul (CE) nr. 661/2008, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 989/2009, ar trebui să fie menținute pentru o perioadă suplimentară de cinci ani.

(202) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de îngrășăminte solide cu un conținut de nitrat de amoniu de peste 80 % din greutate, care se încadrează în prezent la codurile NC 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 și ex 3105 90 20, originare din Rusia.

(2) Nivelul taxei antidumping definitive este reprezentat de o sumă fixă, după cum se specifică la literele (a), (b) și (c):

(a) pentru mărfurile produse de Open Joint Stock Company (OJSC) „Azot", Novomoskovsk, Rusia sau de Open Joint Stock Company (OJSC) „Nevinnomyssky Azot", Nevinnomyssk, Rusia și fie vândute direct către primul client independent din UE, fie vândute de EuroChem Trading GmbH, Zug, Elveția sau prin intermediul Open Joint Stock

Company (OJSC) Mineral and Chemical Company „EuroChem", Moscova, Rusia sau EuroChem Trading GmbH, Zug, Elveția către primul client independent din UE (codul adițional TARIC A522):

Descrierea produsului	Codul NC	Codul TARIC	Valoarea fixă a taxei (EUR pe tonă)
Nitrat de amoniu, altul decât cel în soluție apoasă	3102 30 90	—	32,82
Amestecuri de nitrat de amoniu cu carbonat de calciu sau alte substanțe anorganice fără putere de fertilizare, cu un conținut de azot de peste 28 % din greutate	3102 40 90	—	32,82
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate	3102 29 00	10	32,82
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate	3102 60 00	10	32,82
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate	3102 90 00	10	32,82
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate, care nu conțin nici fosfor, nici potasiu	3105 10 00	10	32,82
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și/sau un conținut de potasiu evaluat ca K_2O sub 3 % din greutate	3105 10 00	20	31,84
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și/sau un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 3 % din greutate, dar sub 6 % din greutate	3105 10 00	30	30,85
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și/sau un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate	3105 10 00	40	29,87
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și/sau un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 12 % din greutate	3105 10 00	50	28,88
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și un conținut de potasiu evaluat ca K_2O sub 3 % din greutate	3105 20 10	30	31,84
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 3 % din greutate, dar sub 6 % din greutate	3105 20 10	40	30,85

Descrierea produsului	Codul NC	Codul TARIC	Valoarea fixă a taxei (EUR pe tonă)
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate	3105 20 10	50	29,87
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 12 % din greutate	3105 20 10	60	28,88
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 sub 3 % din greutate	3105 51 00	10	31,84
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 de minimum 3 % din greutate, dar sub 6 % din greutate	3105 51 00	20	30,85
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate	3105 51 00	30	29,87
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 10,40 % din greutate	3105 51 00	40	29,41
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 sub 3 % din greutate	3105 59 00	10	31,84
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 de minimum 3 % din greutate, dar sub 6 % din greutate	3105 59 00	20	30,85
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate	3105 59 00	30	29,87
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 10,40 % din greutate	3105 59 00	40	29,41
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de potasiu evaluat ca K_2O sub 3 % din greutate	3105 90 20	30	31,84
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 3 % din greutate, dar sub 6 % din greutate	3105 90 20	40	30,85

Descrierea produsului	Codul NC	Codul TARIC	Valoarea fixă a taxei (EUR pe tonă)
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate	3105 90 20	50	29,87
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 12 % din greutate	3105 90 20	60	28,88

(b) pentru mărfuri produse de JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat (codul adițional TARIC A959):

Descrierea produsului	Codul NC	Codul TARIC	Valoarea fixă a taxei (EUR pe tonă)
Nitrat de amoniu, altul decât cel în soluție apoasă	3102 30 90	—	47,07
Amestecuri de nitrat de amoniu cu carbonat de calciu sau alte substanțe anorganice fără putere de fertilizare, cu un conținut de azot de peste 28 % din greutate	3102 40 90	—	47,07

Pentru mărfurile menționate la alineatul (1) produse de JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat și care nu sunt menționate în tabelul de mai sus, nu se aplică nicio taxă antidumping;

(c) pentru toate celelalte societăți (codul adițional TARIC A999):

Descrierea produsului	Codul NC	Codul TARIC	Valoarea fixă a taxei (EUR pe tonă)
Nitrat de amoniu, altul decât cel în soluție apoasă	3102 30 90	—	47,07
Amestecuri de nitrat de amoniu cu carbonat de calciu sau alte substanțe anorganice fără putere de fertilizare, cu un conținut de azot de peste 28 % din greutate	3102 40 90	—	47,07
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate	3102 29 00	10	47,07
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate	3102 60 00	10	47,07
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate	3102 90 00	10	47,07
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate, care nu conțin nici fosfor, nici potasiu	3105 10 00	10	47,07

Descrierea produsului	Codul NC	Codul TARIC	Valoarea fixă a taxei (EUR pe tonă)
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și/sau un conținut de potasiu evaluat ca K_2O sub 3 % din greutate	3105 10 00	20	45,66
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și/sau un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 3 % din greutate, dar sub 6 % din greutate	3105 10 00	30	44,25
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și/sau un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate	3105 10 00	40	42,83
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și/sau un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 12 % din greutate	3105 10 00	50	41,42
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și un conținut de potasiu evaluat ca K_2O sub 3 % din greutate	3105 20 10	30	45,66
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 3 % din greutate, dar sub 6 % din greutate	3105 20 10	40	44,25
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate	3105 20 10	50	42,83
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 12 % din greutate	3105 20 10	60	41,42
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 sub 3 % din greutate	3105 51 00	10	45,66
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 de minimum 3 % din greutate, dar sub 6 % din greutate	3105 51 00	20	44,25

Descrierea produsului	Codul NC	Codul TARIC	Valoarea fixă a taxei (EUR pe tonă)
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate	3105 51 00	30	42,83
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 10,40 % din greutate	3105 51 00	40	42,17
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 sub 3 % din greutate	3105 59 00	10	45,66
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 de minimum 3 % din greutate, dar sub 6 % din greutate	3105 59 00	20	44,25
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate	3105 59 00	30	42,83
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 10,40 % din greutate	3105 59 00	40	42,17
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de potasiu evaluat ca K_2O sub 3 % din greutate	3105 90 20	30	45,66
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 3 % din greutate, dar sub 6 % din greutate	3105 90 20	40	44,25
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate	3105 90 20	50	42,83
Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 12 % din greutate	3105 90 20	60	41,42

(3) În cazul în care mărfurile au fost deteriorate înainte de a fi puse în liberă circulație și, prin urmare, prețul efectiv plătit sau care trebuie plătit se calculează proporțional pentru determinarea valorii în vamă, în conformitate cu articolul 145 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei ([1]), valoarea taxei antidumping prevăzută la alineatul (2) se reduce proporțional cu un procentaj care corespunde proporției din prețul efectiv plătit sau care trebuie plătit.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1), taxa antidumping definitivă nu se aplică importurilor puse în liberă circulație în conformitate cu articolul 2.

(5) În absența unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

([1]) Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 253, 11.10.1993, p. 1).

Articolul 2

(1) Importurile declarate pentru punerea în liberă circulație, care sunt facturate de societăți de la care au fost acceptate angajamente de către Comisie și care sunt enumerate în Decizia 2008/577/CE, astfel cum a fost modificată, sunt scutite de taxa antidumping definitivă instituită la articolul 1, cu următoarele condiții:

— să fie fabricate, expediate și facturate direct de societățile indicate către primul client independent din Uniune; și

— aceste importuri să fie însoțite de o factură conformă cu angajamentul, care este o factură comercială conținând cel puțin elementele și declarația menționate în anexa la prezentul regulament; și

— mărfurile declarate și prezentate la vamă să corespundă exact descrierii din factura conformă cu angajamentul.

(2) Se instituie o taxă vamală în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație:

— ori de câte ori se constată faptul că, în ceea ce privește importurile descrise la alineatul (1), una sau mai multe dintre condițiile enumerate la alineatul respectiv nu sunt îndeplinite; sau

— atunci când Comisia își retrage acceptul privind angajamentul în conformitate cu articolul 8 alineatul (9) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, în cadrul unui regulament sau al unei decizii care se referă la anumite tranzacții și declară nevalabile facturile relevante conforme cu angajamentul.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 23 septembrie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

ANEXĂ

În factura comercială menționată la articolul 2 alineatul (1) a doua liniuță, care însoțește vânzările societății către Uniune de mărfuri care sunt supuse angajamentului, se indică următoarele elemente:

1. Titlul „FACTURĂ COMERCIALĂ CARE ÎNSOȚEȘTE MĂRFURI SUPUSE UNUI ANGAJAMENT”.
2. Numele societății care emite factura comercială.
3. Numărul facturii comerciale.
4. Data de emitere a facturii comerciale.
5. Codul adițional TARIC sub care mărfurile înscrise pe factură vor fi vămuite la frontiera Uniunii.
6. Descrierea exactă a mărfurilor, care să includă:
   — codul numeric al produsului (PCN) folosit în scopul angajamentului;
   — descrierea clară a bunurilor corespunzătoare PCN în cauză;
   — codul numeric al produsului societății (CPC);
   — codul TARIC;
   — cantitatea (specificată în tone).
7. Descrierea termenilor vânzării, care să includă:
   — prețul pe tonă;
   — termenele de plată aplicabile;
   — termenele de livrare aplicabile;
   — reducerile și rabaturile totale.
8. Numele societății care acționează ca importator în Uniune și către care factura comercială ce însoțește mărfurile supuse unui angajament este emisă direct de societate.
9. Numele persoanei responsabile din partea societății care a emis factura comercială și următoarea declarație semnată:

   „Subsemnatul certific prin prezenta faptul că vânzarea pentru export direct către Uniunea Europeană a mărfurilor incluse în prezenta factură se efectuează în domeniul de aplicare și conform termenilor Angajamentului asumat de [SOCIETATEA] și acceptat de Comisia Europeană prin Decizia 2008/577/CE. Declar că informațiile furnizate în prezenta factură sunt complete și corecte.”